

secularia causam sepe per viam (ut vocant) auxiliatricem deferunt, contententes super validitate, aut nullitate electionis prefati Prioris Provincialis, ceterarumque electionum, unde Provincia illa miserrime turbatur. Tunc enim in dubium vocantur receptiones Novitiorum ad regularem habitum, solemnes eorumdem professiones, facultates ad excipiendas confessiones, institutiones Doctrinariorum, seu Parochorum pro administratione Sacramentorum, sententiae translatae in auctoritatem rei iudicatae, tum absolutorie, tum condemnatorie a prefato Priori Provinciali, vel Diffinitorio, aut a Prioribus localibus prolatae, ceterique actus iudiciales, & extrajudiciales utilitatem publicam, vel privatam respicientes, pro nullis, & invalidis habentur; utque pertinacius in sua persistant obstinatione, non obtenta a Superioribus facultate veniendi Romam, longa suscipiunt itinera & ad longum tempus contra prescriptum Constitutionum Ordinis predicti, ac Decretorum huius Sanctae Sedis vagantur.

Mala inde orta.

Causa Constitutionis.

Preces Vicarii Generalis.

Preceptum Religiosis omnibus Indiarum sub certis penis, ut Officialibus in Capitulis Provincialibus electis, & a Praefidente Capituli confirmatis pateant.

§.1. Cum autem sicut eadem expositio subiungebat ob immanem Terrae, Marisque ab hac alma Urbe Indiarum distantiam, non facile succrescentibus huiusmodi malis opportune possit a Superiore generali dicti Ordinis aptari medela: Nobis propterea dictus Dominicus Vicarius generalis humiliter supplicari fecit, ut in praemissis opportune providere, & ut infra in dulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

§.2. Nos igitur estrictam illam licentiam, insurgendi contra Superiores, eisque debitam obedientiam denegandi compescere, ac Provinciarum predictarum quieti quantum nobis ex alto conceditur consulere cupientes, dictumque Dominicum Vicarium Generalem a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a Jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum praesentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, de Ven. Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium negociis, & consultationibus Episcoporum, & Regularium praepositorum, qui dilectum filium Procuratorem Generalem Ordinis predicti audiverunt, consilio, auctoritate, Apostolica tenore praesentium perpetuo statuimus, & ordinamus, ut si in Quitensi, vel aliis Indiarum Provinciis predictis electio Prioris Provincialis facta fuit per suffragium secretum a majori parte Electorum, eoque a Praefidente Capituli successive confirmata, omnes, & singuli Provinciarum huiusmodi respective Religiosi, cujuscumque gradus, dignitatis, & conditionis existant, sub privationis vocis activae, & passivae, ac graduum, & dignitatum, seu officiorum per eos obtentorum, perpetuaeque inhabilitatis ad illa, & alia in posterum obtinenda, ac etiam majoris excommunicationis poenis ipso facto incurrendis, teneantur non solum ab alia electione Prioris Provincialis abstinere, sed etiam ipsi Priori Provinciali, seu Rectori Provinciali, aliisque ut supra respective electis, & institutis, secuta confirmatione praefata a Praefidente facta debitam exhibere obedientiam tam in temporalibus, quam in spiritualibus, non obstante quacumque protestatione, aut ap-

pellatione, etiam post confirmationem huiusmodi facta, vel interposita de jure; Nos enim ad hunc effectum ex certa scientia, & de Apostolica potestate plenitudine suppletos intelligi, ac pro suppletis haberi volumus omnes, & singulos alios defectus, etiam substantiales, Juris, & facti, si forte intervenerint in supradictis electionibus, & confirmationibus, illasque per quoscumque Iudices, etiam Palatii Apostolici Auditores, quoad omnes, & singulos juris effectus haberi, & judicari tanquam legitime, & Canonice factas, interim, & quousque ad Quitensem, seu alias Indiarum Provincias predictas respective Prioris Generalis, vel Vicarii Generalis ejusdem Ordinis determinatio pervenerit, legitimeque de ea constiterit, & intimata fuerit quibus de jure constare, & intimari debet.

§.3. Quod si lite pendente super validitate, seu nullitate Capituli Provincialis, vel cujuscumque electionis inflet dies praefixus celebrationi novi Capituli Provincialis, possint nihilominus, & teneantur omnes Electores ad locum destinatum convenire, & juxta Sacros Canones, Concilii Tridentini Decreta, ac Apostolicas, & dicti Ordinis Constitutiones novum Capitulum Provinciale huiusmodi celebrare, nec ratione talis litis pendente, seu nullitatis praetensa quiscumque contra ipsius Capituli validitatem coram quocumque Tribunali ullo modo quidquam opponere possit. Idemque sit, & intelligatur, etiam si post dictum Capitulum Provinciale congregatum, seu jam peractum supervenerit ad Provinciam, vel ei intimer sententia annullatoria Prioris Generalis, vel Vicarii Generalis, aut nova electio Prioris Provincialis, seu Rectoris Provincialis, aliorumque Officialium; quae omnia ad effectum annullandi Capitulum provinciale congregatum, & seu jam peractum, prout supradictum est, tanquam inutilia, ac si nullatenus emanassent, omnino habeantur, & judicentur; proindeque praefatum Capitulum Provinciale ita, & prout supra celebratum ab eodem Priore, seu Vicario Generali confirmari debeat, dummodo alias canonice, & legitime celebratum sit. Nec tamen ex hoc aliquis ullo modo occasionem sumere possit malitiose occultandi, alterandi, seu differendi exhibitionem & publicationem quarumcumque literarum, in quibus contineatur annullatio, vel nova creatio Electorum tum in capite, tum in membris, si forsitan a Priore, vel Vicario Generali ita provisum sit, teneatur sub eisdem poenis, & censuris ille (etiam si sit Prior Provincialis actualis) ad cujus manus literas huiusmodi pervenire contigerit, ipsas manifestare, vel intimare illi, vel illis, quibus de Jure manifestari, seu intimari debent.

§.4. Ceterum, ut nemo praesentium literarum ignorantiam praetendere possit, volumus, ut illae statim atque ad Quitensem, aliasve Indiarum Provincias praefatas respective pervenerint, publicentur, perpetuisque futuris temporibus in singulis earundem Provinciarum Capitulis Provincialibus post recognitionem Praefidentis, ipse, antequam ad aliquam electionem deveniatur, teneatur mandare, ut omnibus capitulariter congregatis ipse praesentes literae una cum reliquis Constitutionibus de more legendis legantur; salva tamen semper in praemissis auctoritate Congregationis memoratorum Cardinalium.

Et ideo electionem eorum defectus, si qui sint, supplicatur.

Quinimo, si illi sub iudice sit, adhuc interesse queit novo Capitulo Provinciali

Nec illud irritum censeri debet per subsequentes Priores, vel Vicarii generalis de aliquo electione, contracta sententiam.

Quam publicare teneatur sub certis poenis si ad quos spectat.

Clausula.

§.5. De-

§.5. Decernentes easdem praesentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari; sicque in praemissis per quoscumque Iudices Ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scitur, vel ignoranter contigerit attentari.

§.6. Non obstantibus praemissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon Provinciarum, & Ordinis praefatorum, etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque Indultis, & literis Apostolicis in contrarium praemissorum, quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§.7. Volumus autem, ut earundem praesentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in Ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides tam in iudicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quae haberetur ipsis praesentibus, si forent exhibite, vel ostense.

Datum Romae apud S. Petrum sub Anno Piscatoris die XXV. Martii MDCLXXVIII. Pontificatus nostri Anno Secundo.

XXXVII.

Dat. 1. Aprilis 1678. Auct.

Supprimitur Collegium Secretariorum Apostolicorum a Callixto III. aliisque Romanis Pontificibus institutum.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Proemium.

Romanus Pontifex ex debito Pastoralis officii illi divinitus injuncti, non solum ad ea, quae Universi Christiani Gregis animarum salutem respiciunt; verum etiam, quae ad Sedis, & Camerae Apostolicae, cui diversa onera incumbunt necessitatibus jugiter imminentibus, indemnitate pariter, & sublevamen pertinere noscuntur, vigilantiae suae aciem dirigens, ea, quae certis suadentibus causis per suos praedecessores in erectione officiorum Romanae Curiae fuerunt ordinata, & instituta, interdum ex aliis non minus rationabilibus causis immutare, & quandoque ad pristinum statum reducere, aut etiam in totum suppressere consuevit, prout rebus diligenter, & mature discussis, & examinatis, ac rerum necessitas, & temporum vicissitudo requirunt, sicque conspiciunt in Domino salubriter expedire.

Ortus & progressus Collegii.

§.1. Dudum siquidem consueverant ab antiquo tempore Romani Pontifices praedecessores nostri, ut promptos haberent viros industriosos quarum opera in magnis, & arduis Apostolice Sedis negotiis uti possent, ac etiam pro celeriori

eorundem negotiorum expeditione quamplures eligere, ac deputare Secretarios, quos fel. rec. Callixtus III., & Pius II. praedecessores nostri ex certis causis ad numerum sex reducerunt; postmodum fel. rec. Innocentius VIII. similiter praedecessor noster, ut decori, & universitati ejusdem Sedis & Curiae, ac faciliori, celeriori, diligentiori, & magis accurate expeditioni Brevium, aliarumque literarum Apostolicarum opportune consuleretur, ac etiam ut aliquibus tunc nimium urgentibus Camerae Apostolicae indigentis occurreretur, decem, & octo alios elegit, seu assumpsit, ac deputavit, adeout in simul cum praefatis sex jam extantibus Collegium viginti quatuor Secretariorum constituerent, eidem Collegio, & Secretariis diversos annuos redditus, & emolumenta inter singulos Secretarios pro tempore existentes aequis portionibus dividenda, & distribuenda, assignando, & applicando, eoque etiam creando veros Palatii Apostolici Praefatos, ac familiares, & continuos Commensales, aliasque plures eis concedendo prerogativas, & praerogativas latius contentas in ejus Constitutione sub datum Romae apud S. Petrum anno Domini Incarnationis 1487. pridie Kal. Januarii Pontificatus Anno Quarto.

Eius privilegia.

§.2. Et quoniam intuitu dictorum emolumentorum eidem Collegio applicatorum ab illo pro subventionem dictarum urgentium necessitatum Camerae, & Sedis Apostolicae, fuerat per soluta summa sexaginta duorum millium, & quatuor centum florenorum, seu ducatorum auri de Camera, idcirco idem Innocentius praedecessor statuit, & decrevit, quod in eventum, in quem praefati Officii revocatio, aut alteratio sequeretur, restitui deberet integra dicta summa sexaginta duorum millium, & quatuor centum ducatorum de Camera, in quibus nullo modo imputari possent emolumenta interim percepta sibi reservata facultate alium deputandi in Secretarium domesticum, ut pariter latius in eadem Constitutione continetur; quia vero nonnulli cupiebant variis modis ad antecedens Officium Secretariatus ascendere, praeter ejusdem Pontificis desiderium, ac voluntatem, quae fuit, ut ad illud non admitterentur, nisi personae qualificatae tam aetate, quam doctrina, quemadmodum ipsum Officium requirit; idcirco idem Innocentius per alias ejus literas in forma Brevis sub datum Romae apud S. Petrum prima Februarii 1488. anno pariter 4. statuit, quod nullus ad idem Officium assumatur, nisi prius ab eodem Collegio, previo examine approbatus, & acceptatus fuerit, cui quidem Collegio alii Romani Pontifices successores, & similiter praedecessores nostri praefata privilegia, & prerogativas confirmarunt. Exortisque deinde aliquibus controversiis pro illarum compositione, & terminatione fel. rec. Pius V. itidem noster praedecessor per ejus motum proprium sub datum Romae apud Sanctum Petrum pridie nonas Maii anno sexto quamplura ejusdem Collegii favore statuit, & decrevit praefertim, ut haec Officia nullo unquam tempore per Romanos Pontifices pro tempore existentes revocari, reduci, alterari, aut moderari, seu Collegium ipsum suppressi, vel extingui possent, nisi restituti prius realiter, & cum effectu singulis Secretariis tunc viventibus integre, & absque ulla diminutione pecuniarum, pro quibus eos officia emisse, aut habuisse con-

site.

Clausula.

§.7. Præfentes quoque etiam ex eo, quod singuli nominati prædicti præmissis non consenserint, nec ad ea vocati, & auditi fuerint, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostra, vel alio quovis, etiam quantumvis magno, & incogitato, & substantiali defectu, etiam ex quo super præmissis solemnitates, & alia quævis servanda, & adimplenda, servata, & adimpleta minime fuerint, aut ex alio quolibet capite a jure, vel facto, aut statuto, vel consuetudine aliqua resultante, seu etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, aut quocumque alio colore, etiam in corpore juris clauso, seu occasione, vel causa quantumvis justa, rationabili, & privilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis prædictorum, specialiter, ac individue exprimenda foret, aut, quod de voluntate nostra hujusmodi, vel alius superius expressis, seu illatis nihil ullibi apparet, seu aliter probati possent, notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci, vel adversus illas restitutionis in integrum, aperiitionis oris, reductionis ad viam, & terminos juris, aut aliud quodcumque juris, facti, Gratia, seu Justitiæ remedium impetrari, seu etiam motu, & potestatis plenitudine similibus concedi, aut sic impetrato, aut concessio quempiam uti, seu se juvari in iudicio, & extra posse; neque præfentes sub quibusvis similibus, vel dissimilibus gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus pro tempore quomodolibet faciendis, comprehendendi, sed semper ab illis exceptas, perpetuoque validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quomodocumque spectabit inviolabiliter, & inconcusse observari: Sicque, & non alias in præmissis per quoscumque Judices, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, aliove quolibet quacumque præminentia, & potestate fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, Apostolica auctoritate earundem tenore præsentium decernimus, & declaramus.

§.8. Non obstantibus præfatorum fel. record. Callixti III., Pii II., Innoc. VIII., Pii V., Sixti itidem V., Gregorii XV., ac Clementis IX., & aliorum Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum Constitutionibus, & Indultis, privilegiis supradicto Collegio, illiusque singularibus personis quomodolibet concessis, necnon pie mem. Pii Pape IV., etiam prædecessoris nostri gratias, Cameram prædictam concernentes in eadem Camera omnino registrari debere disponen., ac nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de jure quæsito non tollendo, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, etiam Consistorialibus desuper in genere, vel in specie editis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, & quibuscumque, etiam quantumvis efficacissimis clausulis,

& Decretis, etiam irritantibus roboratis, ac alias in contrarium prædictorum quomodolibet concessis, confirmatis, ac superius innovatis. Quibus omnibus, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nil penitus omisso, & forma in illis tradita observata inserti forent, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat motu, & potestatis plenitudine similibus derogamus, ac derogatum esse volumus, & decernimus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§.9. Et quod singulorum officiorum prædictorum concessionum, & titularum tenores, etiam veriores, ac earum dat. habeantur pro expressis, seu in toto, vel parte exprimi possint in literis, & de perpetuis, suppressione, abolitione, extinctione, restitutione, applicatione, incorporatione, concessione, voluntate, & singulis Decretis, derogatione, aliisque præmissis, quæ hic pro sufficienter, & ad partem repetitis habeantur, ut supra in literis, & cum clausula ad perpetuam rei memoriam latissime extenden., & quod præmissorum omnium, & singulorum etiam denominat., qualitat., nuncupat., innovat., aliorumque necessariorum, major, & verior specificatio, & expressio fieri possint in literis. Volumus autem, quod sola Motus nostri hujusmodi Signatura sufficiat, & ubique fidem faciat in iudicio, & extra illud quacumque clausula contraria, & ceteris quibuscumque, ut supra non obstantibus, seu si videbitur per Breve nostrum, seu Officium de Curia expediri possint.

§.10. Per præfentes vero non intendimus sub præmissa pretii restitutione Officiorum hujusmodi, possessoribus libere facienda, comprehendendi illi, seu illos, qui ratione gravis atatis iuxta nostre Datarie stylum, & observantiam ad Officii resignationem admittendi minime essent, cui, vel quibus remaneant salva eorum jura, pariter a præfato Thesaurario de voto Rotæ examinanda, & decidenda.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Kal. Aprilis 1678. Anno Secundo.

XXXVIII.

Confirmantur Confraternitates omnes sub titulo Nominis Dei in Ecclesiis Fratrum Ordinis Prædicatorum dumtaxat existentes, etsi de eorum Canonica erectione non constet.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

CUM dudum fel. rec. Pius Papa IV. Prædecessor noster Confraternitati sub vocabulo Nominis Jesu instituta, & ubivis terrarum, & locorum, tunc & pro tempore diffusa utriusque sexus Confratribus in illa, tunc, & pro tempore descriptis ubilibet constitutis, sive sub eisdem Confraternitatis regula prius edita, sive sub

Restitutio solum pretii nonnullis faciendæ non est.

Data 8. April. 1678. An. 2.

Hinc Confraternitati concessa fuerunt nonnullæ Indulgentiæ a Pio IV.

alia simili comprehenderentur, certa tunc expressa pietatis opera peragentibus nonnullas indulgentias, & peccatorum remissiones, ac poenitentiarum relaxationes, nec non alias gratias, facultates, & privilegia concesserit: Et subinde accepto per rec. mem. Pium Papam Quintum Prædecessorem nostrum, quod licet Societas Nominis Dei, sive juramentorum, originem, & Ortum habuisset ab Ordine Fratrum Prædicatorum, & quod ab ejusdem Ordinis professoribus fuisset instituta, & aucta, necnon interventu Fratrum dicti Ordinis, multa Indulgentiæ, aliaque privilegia, & favores dictæ Societati ab Apostolica Sede fuissent concessa; tamen multi Clerici, & Parochi in suis Ecclesiis dictam Societatem erigere audebant, ita ut aliquando essent plures in eadem Civitate Societates, seu Confraternitates dictæ invocationis Nominis Dei, & juramentorum, in diminutionem observantiæ, & devotionis, quæ ex frequentia conventuum oriri solebat, & non sine aliqua confusione, quæ ob prædictam causam in die Circumcisionis Domini, quando festum prædictæ Societatis, seu Confraternitatis celebrari debebat, accideret, confueverat. Idem Pius Quintus prædecessor noster motu proprio non ad alicujus sibi super hoc oblate petitionis instantiam, sed ex mera deliberatione, & certa scientia sua, ac de Apostolica potestatis plenitudine, quod in Civitate, Oppidis, & Locis totius orbis Christiani, in quibus essent Ecclesiæ Ordinis Prædicatorum, ibi tantum, vel hujusmodi Civitatibus, Oppidis, & Locis, & in dictis Ecclesiis Ordinis Prædicatorum dumtaxat dicta Societas, seu Confraternitas erigi posset, nec deinceps nova Societas, seu Confraternitas hujusmodi institueretur in Civitatibus, Oppidis, aut Locis, in quibus non esset dicti Ordinis domus, aut in finitimis Ecclesiis, absque licentia Prioris Provincialis, seu Conventualis dicti Ordinis, in cujus districtu sita esset Ecclesia, in qua dicta Confraternitas, seu Societas erat, vel foret erigenda; quod si secus factum fuisset Confratres taliter admitti dictæ Confraternitatis, seu Societatis Indulgentias non consequerentur, nec favoribus, aut privilegiis gauderent, quæ Confratribus legitime scriptis per Sedem prædictam concedebantur perpetuo statuerit, & ordinaverit, ac etiam districtius inhibuerit, sicque voluerit, & præceperit, & alias prout in eorundem Pii Quarti, & Pii V. Prædecessorum literis desuper expeditis uberius dicitur contineri. Ac postmodum pie mem. Gregorius Papa Decimus tertius prædecessor pariter noster prædictas Pii Quarti, & Pii Quinti prædecessorum literas confirmaverit, & approbaverit, aliasque indulgentias Confratribus dictæ Confraternitatis elargitus fuerit, prout in diversis ipsius Gregorii prædecessoris literis desuper emanatis etiam dicitur plenius contineri: Sed successive similis rec. Paulus Papa Quintus etiam prædecessor noster, qui certas unicuique Confraternitati Indulgentias, & gratias spirituales, quibus de cetero frueretur præscribendas, revocatis, & annullatis, ac nullius roboris & momenti in posterum fore declaratis omnibus, & singulis indulgentiis, & peccatorum remissionibus, ac poenitentiarum relaxationibus Confraternitati Sanctissimi Nominis Dei, in Ecclesia Sanctæ Mariæ super Minervam de Urbe dicti Ordinis Fratrum Prædicatorum canonice infi-

tuta, & illius Confratribus, & Confororibus eatenus per quoscumque Romanos Pontifices ejus prædecessores concessit, omnibus utriusque sexus Christianis hanc Confraternitatem de cetero ingressuris, ac tam ipsis de tempore describendis, quam jam descriptis in dicta Confraternitate Confratribus, & Confororibus, qui certa tunc præscripta pietatis opera peragerent, certas indulgentias, & peccatorum remissiones, ac poenitentiarum relaxationes in perpetuum concesserit. Nec non Magistro Generali dicti Ordinis Prædicatorum, & illo absente ejus Vicario in Urbe commoranti, ut Confraternitates extra Urbem prædictam ubique locorum erigere, & instituire, illisque omnes Indulgentias, & gratias spirituales, in ipsius Pauli prædecessoris literis desuper emanatis expressis servata forma, tradita in Constitutione similis mem. Clementis Pape Octavi prædecessoris pariter nostri super Confraternitatum aggregationibus, & institutionibus edita communicare libere, & licite valeat, auctoritate Apostolica facultatem concesserit, & impertitus fuerit; ac insuper ipse Paulus prædecessor, omnibus, & singulis utriusque sexus Christianis in aliqua ex Confraternitatibus in Ecclesiis Fratrum dicti Ordinis Prædicatorum canonice institutis dumtaxat tunc descriptis, & pro tempore describendis vere poenitentibus, & confessis, ac sacra communione refectis, qui processioni secunda Dominica cujuslibet mensis per dictas Confraternitates celebrari solite devote interfuissent, & pro Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione, hæresum extirpatione, ac Christianorum Principum concordia, pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino elargitus fuerit; & subinde illis non solum in secunda hujusmodi, sed in una ex aliis mensis Dominica, juxta locorum consuetudinem processionem prædictam celebrantibus, illisque interessentibus, plenariam indulgentiam, & remissionem hujusmodi, ut præfertur, in secunda Dominica concessam, suffragari voluerit, ipsisque denuo, quatenus opus esset misericorditer in Domino, servata in reliquis prioris concessionis forma concesserit, & alias prout in terminis ipsius Pauli prædecessoris literis die trigesima prima Octobris 1606. ac die vigesima octava Septembris 1612., & die prima Aprilis 1613. respective in simili forma Brevis desuper expeditis, quarum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis haberi volumus, uberius continetur.

§.1. Verum sicut pro parte dilecti filii Magistri Generalis dicti Ordinis nobis nuper expositum fuit, multa in Ecclesiis ejusdem Ordinis Confraternitates sub titulo, seu invocatione Nominis Dei, sive ante, sive per emanatam prædictam Clementis prædecessoris Constitutionem instituta, seu introducta reperiantur, quarum quidem Confratres, & Conforores solitas ejusmodi Confraternitatum functiones, multaque pietatis, & Christianæ charitatis opera exercere consueverunt, sed de illarum canonica ab initio erectione, & institutione non constat, & licet in Capitulo Generali Ordinis prædicti, quod anno 1600. Neapoli celebratum fuit, declaratum fuerit, quod in omnibus Ecclesiis ejusdem Ordinis, in quibus Fratres ipsius Ordinis officia,

Statutum fuit a Pio V. ut in solis Ecclesiis Fratrum Prædicatorum, in aliis vero cum eorum permissione dicta Confraternitas erigi possent.

Litteræ Pii IV. & V. confirmatae fuerunt a Greg. XIII. & indulgentiæ auctæ.

Quibus omnibus revocatis a Paulo V. aliisq; ab eodem concessis fuerunt.

De canonica ab initio erectione nonnullarum Confraternitatum sub invocatione Nominis Dei non constat.

fitur. Demum vero aliis exortis controversiis inter idem Collegium, & praefatum Secretarium domesticum fel. rec. Sixtus V. praevia narrativa quod in dicto Collegio virtutibus, experientia, ac usum rerum, & negotiorum ad Romanam Curiam confluentium, ad dictum Officium pertinentium insignes viri connumerantur, praefatum Secretarii domesticum Officium suppressit, & extinxit, illudque Collegium univit, & incorporavit cum eius emolumentis, quorum intuitu ab eodem Collegio soluta fuerunt nostrae Camerae Apostolicae scut. viginti quinque mille auri in auro, plura desuper statuendo, atque plures etiam praerogativas huiusmodi Secretariis concedendo, & praeterea, quod essent Praelati utriusque Signaturae Referendarii, atque locum in Pontificia Cappella haberent, ut latius continetur in eisdem Sixti literis in forma Brevis sub Datum Romae apud S. Petrum 1. Aprilis 1586. eius Pontificatus anno Primo.

Item onera.

§.3. Collegium vero praefatum pro congerendo summam scut. viginti quinque millium auri, seu illius valorem ad effectum illum solvendi Camerae praedictae ex causa d. applicationis, & assignationis emolumentorum dicti Secretarii domesticum, vigore licentiae, & facultatis per eundem Sixtum concessae, & de qua in ipsius literis in forma Brevis expeditis sub die 17. Februarii dicti anni 1586., erexit unum montem super proprietate, & grossa, seu massa ejusdem Collegii cum obligatione, ac promissione illius infra sexennium extinguendi; & amplius cum idem Collegium ab eodem Sixto etiam obtinuerit similem suppressionem alterius Secretarii domesticum Brevis, quae Principibus scribantur, & concessionem, ac assignationem illius emolumentorum ad ejusdem Collegii favorem, & commodum, per soluta Camerae nostrae scutis duodecim millibus auri de licentia, & facultate ejusdem Sixti erexit, seu auxit montem in summa dictorum scutorum duodecim millium auri, sexennio praedicto, ut infra quod dictus Pontifex primum montem extingui voluerat, ad aliud sexennium prorogato, itaut mons primo erectus, & respective auctus fuerit in ducentis septuaginta octo locis, ad rationem scutorum centum monetae pro quolibet loco, & in aliis centum viginti locis ad rationem scutorum centum auri in auro pro quolibet locorum; ac postmodum vigore alterius facultatis, & licentiae concessae per fel. rec. Clementem IX. pariter nostrum praedecessor, ad effectum extinguendi praefatum montem, erexit, ac constituit alterum novum montem locorum quadringentorum quinquaginta octo ad rationem pretii centum, & fructus annui scutorum quatuor monetae Romanae pro quolibet loco, adjecta tamen simili lege, praefatum novum montem infra duodecim annos, ab illius erectione computandos, extinguendi, prout latius in literis in forma Brevis dicti Clementis praedecessoris sub datum Romae die 4. Januarii 1669., & respective Instrumento d. erectionis die 16. Maii dicti anni per Petrum Gentilem Catalanum, tunc dictae nostrae Camerae Notarium rogato, continetur.

Causa ejus extinctionis.

§.4. Cum autem inter quamplura ad utrumque spirituale, ac temporale regimen pertinentia, quorum notitiam, exactamque informationem initio nostri Pontificatus, ut par erat, habere curavimus, illa per Nos fuerit habita super

hujusmodi Collegio Secretariorum, atque desuper deputata Congregatione particulari nonnullorum Romanae Curiae Praelatorum, cum interventu Ven. Fratris nostri Alderani S. R. E. Cardinalis Cybo nuncupati ab eadem Nobis relatum fuerit per Collegium praefatum nullatenus adimpleri eos fines, & effectus, pro quibus, ut praemissum est, erectum, & institutum, ac confirmatum fuit, dum negotiorum ei, ut supra demandatorum administratio, cura, & expeditio incumbunt, & respective exercentur, ac adimplentur per duos ejusdem Romanae Curiae Praelatos extra dictum Collegium per Romanum Pontificem pro tempore existentem deputari solitos, quorum unus Secretarius Brevis, alter Secretarius Brevis ad Principes nuncupat. adeo ut praefatum Collegium profus inutile, & superfluum evaserit, ac remaneat; e converso autem inter illud, ejusque Secretarios ex una ac dictam Camerae ex altera partibus, plures tam antiquo, quam moderno tempore controversiae fuerint exorta, itidemque huiusmodi Officia valde notabile eidem Camerae praedictae, & detrimentum asserere, & causare dignoscantur, proindeque omnino expediens, & opportunum sit, dictum Collegium, ejusque Officia suppressere, & extinguere, restitueque praefatis eorumdem Officiorum illo pretio, quod restituendum esse iustitiae ratio exigit, atque requirit; proptereaque eidem Congregationi, aliisque Praelatis per Nos additis, ac deputatis injunximus, ac demandavimus, ut discutere, & examinare, Nobisque postmodum referre deberent quidnam juxta praedictae iustitiae limites, & rationem, ut unicuique quod suum est, & debetur, tribuatur, restituendum sit; cumque insimul cum dicto Venerabili Fratre nostro Alderano, pluries congregati partibus interesse habentibus etiam auditis, non fuerint unanimes, & concordantes in eorum suffragiis, & votis, itaut totalis conclusio, & resolutio valde differri possit in magnum, ac evidens praedictum ac detrimentum dictae nostrae Camerae, ac jam cessantibus rationibus, & causis, ut supra existentiae, & perseverantiae ejusdem Collegii, siquae nullo modo iustum, & rationabile sit, ut incerti, ac illiquidi pretii restitutio ipsius jam conclusae, & determinatae suppressionis, & extinctionis substantiam, ac effectum impediatur, de crevimus exinde ad eandem suppressionem, & extinctionem devenire, demandata pro nunc restitutione prompte, ac statim faciendae illarum pecuniarum, quas constituit Nostra Camera praefata, ex causa singulorum Officiorum huiusmodi persolutas vere, & realiter fuisse, ad ejusque manus, sive ejus officialium pervenisse; cognitionem vero, ac terminationem, an, & quid etiam ultra praedictas pecunias legitime, & ad ejusdem iustitiae limites, & rationem restituendum, seu persolvendum sit nostro Theaurario Generali de voto nostrae Rotae, ut ita ob peculiarem huiusmodi Tribunalis stylum, & onus edendi, & promulgandi Decisiones omnibus causis, ac rationes iustitiae, & resolutionum pateant, omni appellatione remota, & alias prout infra committere, & mandare &c.

§.5. Nos igitur praemissa attendentes ex causis praedictis, & aliis animum nostrum moventibus cum opportuno remedio, ut supra, providere volentes, ac literas Apostolicas erectionis

nis Collegii Secretariorum huiusmodi, aliarumque quarumvis concessionum, gratiarum, & praerogatarum illis a praedictis, & quibusvis aliis Romanis Pontificibus praedecessoribus nostris desuper quomodolibet emanatarum, etiam si specialem, & individuum mentionem requirerent totos, & integros tenores praesentibus pro expressis, & insertis habent. Motu simili, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris deque Apostolica potestatis plenitudine Collegium praefatum, ac omnia, & singula dilectorum filiorum Secretariorum huiusmodi Officia per quoslibet quantumvis expressa, & speciali nota dignos possessa, etiam illa tria, quae in perpetuum concessa, atque assignata fuerunt; unum videlicet per Sancti Salvatoris ad Sancta Sanctorum, & aliud per S. Spiritum in Saxia Hospitalia, sive illorum pro tempore existentes Officiales, & Administratores, atque reliquum Officia huiusmodi per Capitulum, & Canonicos sacularis, & Collegiatam Ecclesiam S. Eustachii de Urbe dilectos filios respective possessa, auctoritate Apostolica tenore praesentium perpetuo suppressimus, extinguimus, & abolemus, una cum illorum Collegii Juribus, praerogativis, & privilegiis, adeo ut simile Collegium Secretariorum huiusmodi omnino cesset, & amplius in rerum natura non existat. Omnia vero eorumdem Officiorum Secretariorum, & Collegii huiusmodi per praesentes suppressorum emolumenta, jura, obventiones, & alios quoscumque proventus, quae, & quos volumus, & intendimus semper salva, & illaesa, & salvos, & illesos remanere ad commodum Sedis Apostolicae, adeo ut ab eis, qui haecenus illa, & illos solverunt, adhuc debeantur, & solvantur, nihilque penitus censetur ac sit quoad illa, & illos innovatum perinde, ac si praesens motus proprius minime emanasset, & non alias &c. ab hodie pleno jure nil penitus excepto Camerae nostrae praedictae appropriamus, applicamus, & incorporamus, ac pro appropriatis, applicatis, & incorporatis haberi volumus.

Praesentibus reddatur Officialibus pecunia Rever. Cam. vel Datariae soluta, & si quid aliud eis, vel aliis debeatur.

§.6. Et insuper per praesentes statuimus, & mandamus omnes illas pecunias prompte, ac statim restitui, seu persolvi per dictam nostram Camerae, quas dicto Theaurario nostro legitime constituit vere, & realiter, & cum effectu per ipsorum Officiorum nunc suppressorum titulares, seu possessores, sive eorum auctores, aut illos, quibus facultas disponendi de praedictis Officiis, seu eorum aliquo in toto vel parte Apostolica auctoritate praedicta concessa fuerit, eidem Camerae, sive Datariae Apostolicae, illarumque Ministris, & Officialibus tam in causam, & sub nomine pretii, quam pro expeditione fuisse solutas, adeo ut ne quidem in nihilo respectu earundem pecuniarum Camerae, seu Datariae huiusmodi solutarum de proprio damnificati remaneant, & donec receperint, ad eorum creditum, & liberam dispositionem penes Nostrum Montem Pietatis de Urbe describi debere decernimus. Volumus quoque, & mandamus, ut dictus modernus noster, & pro tempore existens, Theaurarius Generalis de voto nostrae Rotae ut supra, omnibus illius Auditoribus suffragium praestantibus, ac ferentibus super praefatis articulis, scilicet, an, & quid etiam ultra dictas pecunias respectu omnium possessorum eorumdem Officiorum, & interesse habentium resti-

tuum, & persolvendum sit, aliisque incidentibus, emergentibus, annexis, connexis, & dependentibus, totoque negotio, citato, & audito dictae nostrae Camerae Commissario Generali audiat, cognoscat, & iustitiam faciat, & administret, omni appellatione, restitutione in integrum, recurru, & reclamatione penitus remotis, atque sublatis. Et quia etiam dubitari continget, an per huiusmodi suppressionem, ac abolitionem Collegii praefati omnes praedictae extinctionis dicti novi Montis per idem Collegium ut supra, ultimo loco erecti, & solutionis illius fructuum usque ad actuale, & effectivam ejusdem Montis extinctionem remaneat & sit penes ipsos Secretarios ejusdem Collegii; ideo propriori cautela tam dictae nostrae Camerae, quam ipsius Collegii, ejusque Secretariorum per praesentes suppressorum declaramus, & decernimus, per suppressionem, & abolitionem huiusmodi neutri partium, nostraeque Camerae ullum praedictum, neque minimum inferri, nec illatum fore, juraque utriusque, etiam quoad repetitionem soluti integra, & in totum reservata esse, prout reservamus, illaque experiri posse, ac dicto Theaurario nostro Generali, qui etiam in huiusmodi articulo de voto dictae nostrae Rotae procedat, audiat, & cognoscat, ac iustitiam faciat, appellatione remota, & in omnibus, & per omnia, ut supra, quoad alios articulos decrevimus, & mandavimus. Interim vero, ne Montis dicti Montis solutione, & consecutione debita fructuum locorum Montium ad singulos spectant, & pertinent, suis loco, & tempore privati remaneant, volumus, & decernimus pro nunc, & per modum provisionis, & sine praedictio iurium ut supra, per dictum nostrum Theaurarium, illos persolvi fieri de emolumentis, & proventibus ejusdem Collegii dictae nostrae Camerae, ut supra, applicatis, & appropriatis. Caterum, quia, ut praemissum, inter possessores dictorum Officiorum adsunt praefata loca pia, nempe Capitulum Ecclesiae Sancti Eustachii, & Hospitalia S. Spiritus in Saxia, quae eadem Officia in perpetuum ex causa onerosa, & respectiva Apostolica auctoritate obtinent, ideo praecipimus, & mandamus eidem nostro Theaurario, quod praefato Sancti Eustachii Capitulo, ejusque Canonicis persolvi faciat ad effectum reinvestiendi illud pretium, quod in casum suppressionis, vel extinctionis conventum fuit restitui, & persolvi debere, idemque pretium, & in eadem summa persolvi pariter, ac restitui dicto Hospitali S. Spiritus, salvis utriusque iuribus coram eodem nostro Theaurario de eodem voto Rotae cognoscendis, & decidendis, quoad illud plus, seu aliam majorem summam, quod, seu quam persolvi, & restitui debere pro eorum parte praetendatur. Quo vero ad praedictum aliud Hospitalia S. Salvatoris ad Sancta Sanctorum, quod ex gratia Sedis Apostolicae aliud simile Officium, ut supra obtinet, per modum provisionis, & donec per eundem Theaurarium de eodem voto, ut supra, decidatur, & terminetur an, & quod restituendum, seu persolvendum sit, & nostra liberalitate, & munificentia, ac pauperum infirmorum subventionem, ex eadem massa, seu grossa dictorum emolumentorum, & proventuum singulis mensibus summam per Nos in speciali ordine, & mandato declarandam praestari, ac persolvi jubemus, & volumus.

vel missas ordinarie celebrabant, erectae intelli- gerentur, & institutae Societates Sanctissimi No- minis Dei, non tamen appareat tunc temporis eidem Capitulo, vel antea Superioribus, vel Fratribus dicti Ordinis ejusmodi Confraternita- tes erigendi facultatem a Sede Apostolica conce- sam fuisse: nec dictae Confraternitates ante- editam Clementis praedecessoris Constitutionem praedictam instituta, seu introductae novas ere- ctiones, & institutiones intra tempus ab eadem Constitutione praescriptum, & juxta illius for- mam obtinuerint: Quinimmo ut in illis quidem, quae post emanatam Constitutionem hujusmodi erectae, & institutae forsitan fuerunt, ejusdem Constitutionis formam in earum erectionibus, & institutionibus, prout memoratus Paulus praedecessor ordinaverat, servatam fuisse appareat: Nobis propterea dictus Magister Generalis hu- militer supplicari fecit, ut in praemissis opportu- ne providere, & ut infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces Magi- stri Generalis.

Praedictae om- nes Confrat- ernitates in Ecclesiis Prae- dicitae erectae confirmantur; dimodo ser- vata fuerint literae Pauli V. & decretum S. Sedis.

§.2. Nos igitur ipsum Magistrum Generalem specialibus favoribus, & gratis profecui volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum praesentium dumtaxat consequendum harum serie ab- solventes, & absolutum fore censentes, hujus- modi supplicationibus inclinati: omnes, & sin- gulas Confraternitates sub titulo, seu invocatio- ne Nominis Dei in Ecclesiis Fratrum dicti Or- dinis dumtaxat ubicumque locorum de praesenti existentes, tamen si de earum canonica ab initio erectione, & institutione minime appareat, nec ipsae Confraternitates novas erectiones, & institutiones juxta formam supradictae Consti- tutionis Clementis praedecessoris obtinuisse repe- riantur, auctoritate Apostolica tenore praesentium confirmamus, & validamus, easque in- statu valido esse, & fore decernimus, & decla- mus, in omnibus, & per omnia, perinde ac si il- las omnes, & singulas ab ipso initio canonice erectas & institutas fuisse, novasque erectiones, & institutiones suo tempore, juxta formam me- moratae Constitutionis Clementis praedecessoris obtinuisse constaret, & quatenus opus sit, illas omnes, & singulas, servata tamen ceteroqui praedictarum Pauli praedecessoris literarum, ac constitutionum, seu decretorum hujus Sanctae Sedis praesertim circa distantiam locorum in- erectione Confraternitatum similis instituti ser- vandam emanatorum forma, & dispositione, de novo erigimus, & instituiamus. Ac ipsarum Confraternitatum sic a nobis confirmatarum, & va- lidatarum, & de novo respective erectarum Confrat- ribus, & Confororibus, ut omnibus, & sin- gulis indulgentiis, & peccatorum remissionibus, ac poenitentiarum relaxationibus a praedicto Paulo praedecessore per ternas suas literas supra- dictas concessis, non autem ullis aliis, servata, tamen pariter earundem Pauli praedecessoris li- terarum forma, & dispositione, uti, frui, & gau- dere libere, & licite possint, & valeant, aucto- ritate, & tenore praefatis concedimus, & indul- gemus. Porro eidem Magistro Generali harum, serie injungimus, ut tam praesentium, quam, ternarum Pauli praedecessoris literarum praedi- ctarum transumpta, seu exempla authentica ad

singulas domos regulares dicti Ordinis in qua- rum Ecclesiis Confraternitates hujusmodi existi- unt, quantocius fieri poterit transmitti illa- que Confratribus, & Confororibus ipsarum Confraternitatum notificari curet, ad hoc ut unuf- quisque illorum sciat, quibus indulgentiis, & gratis spiritualibus ex hujus Sanctae Sedis beni- gnitate frui de cetero valeat. Ceterum in ere- ctione, & institutione similium Confraternita- tum, nec non indulgentiarum, & gratiarum, communicatione illis per Magistrum Generalem Ordinis praedicti, & illo absente per ejus Vica- rium in Urbe praedicta commorantem de cetero, juxta facultatem a praedicto Paulo praedecessore, sicut praemittitur concessam faciendis, formam in supradictam Clementis praedecessoris Consti- tutione praescriptam adamussim servari volu- mus, alioquin erectiones, & institutiones, ac in- dulgentiarum, & gratiarum spiritualium com- municationes hujusmodi nullius omnino sint ro- boris, & momenti.

Mandatur, ut in novis ere- ctionibus.

§.3. Decernentes easdem praesentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus for- tiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respec- tive inviolabiliter observari: sicque in praemis- sis per quoscumque Judices ordinarios, & dele- gatos, etiam causarum Palatii Apostolici Audi- tores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis au- thoritate scienter, vel ignoranter contigerit at- tentari.

Clausula.

§.4. Non obstantibus praemissis, ac quatenus opus sit nostra, & Cancellariae Apostolicae Regula de non concedendis indulgentiis ad instar, nec non praedictae Clementis praedecessoris, aliis- que Constitutionibus, & Ordinationibus Apo- stolicis, ac quibusvis etiam juramento, confir- matione Apostolica, vel quavis firmitate alia, roboratis statutis, & consuetudinibus; privile- giis quoque, indultis, & literis Apostolicis in- contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis ha- bentes illis alias in suo robore permansuris ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat spe- cialiter, & expresse derogamus, ceterisque con- trariis quibuscumque.

§.5. Volumus autem, ut earundem praesentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscri- ptis, & sigillo personae in Ecclesiastica dignitate constitutae munitis eadem prorsus fides tam in- judicio, quam extra illud ubique locorum ha- beatur, quae haberetur ipsis praesentibus si forent exhibitae, vel ostensa.

Datum Romae apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscat. die XVIII. April. MDCLXXVIII. Pontificatus nostri Anno Secundo.

XXXIX.

Confirmatur Decretum Card. Protectoris, quo statutum fuit, ut Commissarius Terrae Sanctae Ord. Minorum S. Francisci Neapoli de- gens, si fuerit de Observantia in Conventu S. Ma-

Dat. 27. Maii 1678. An. 2.

S. Mariae Novae; minime vero, in altero SS. Trinitatis Reformatorum commoretur.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Species facti.

Nuper pro parte dilecti filii Ministri Provin- cialis Provinciae Terrae Laboris fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia Re- formatorum nuncupatorum Nobis exposito, quod cum dilectus etiam filius modernus Com- missarius Terrae Sanctae, qui est frater de Ob- servantia dicti Ordinis in Conventu Sanctissimae Trinitatis Civitatis Neapolitan. fratrum de Ob- servantia dicti Ordinis, habitaret, ejusmodi au- tem fratrum de Observantia commoratio in Conventibus Fratrum Reformatorum maximis incommodis causam praeretur, cum gravissimo regularis disciplinae, ac instituti reformationis detrimento; ipse Minister Provincialis pluri- mum cupiebat a Nobis ordinari, ut praefatus Commissarius una cum omnibus aliis Fratribus de Observantia, quos tanquam socios suos secum in supradicto Conventu Fratrum Reformato- rum habet, inde migraret ad aliquem ex tribus Conventibus Fratrum de Observantia dictae Ci- vitatis Neapolitan., in quo futuri Commissarii, si essent Fratres de Observantia pariter habitare deberent, quando vero essent ex Fratribus Re- formatis, vel Discalceatis Provinciae S. Petri de Alcantara, in supradicto Conventu Fratrum Reformatorum commorarentur. Nos instanti- am Nobis a dicto Ministro Provinciali super praemissis factam remisimus ad venerabilem fratrem nostrum Franciscum Episcopum Ostien. S. R. E. Cardinalem Barberinum nuncupatum, Ordinis praefati apud Nos, & Sedem Apostoli- cam Protectorem, qui desuper opportune provi- deret; unde idem Franciscus Episcopus Cardin- alis, & Protector Decretum edidit, tenoris, qui sequitur, videlicet -- *Attentis expositis, auctoritate Nobis a SSmo D. N. attributa, illique inharen- do. Sc. Commissarium Terrae Sanctae in Civitate Neapolis degentem, si fuerit de Observantia, assignamus de familia in Conventu S. Mariae Novae Fra- trum similiter de Observantia; si autem fuerit ex Re- formatione, vel ex Fratribus Discalceatis Hispaniae, in Conventu Sanctissima Trinitatis Reformatorum ejusdem Civitatis Neapolis Provinciae Terrae Labo- ris; praecipientes per Sacram Obedientiam, & sub privatione actuum legitimum, nec non sub aliis poe- nis Nobis arbitrariis F. Joanni Andreae de Lacumar- vino ad praesens Commissario Terrae Sanctae in Re- gno Neapolitano, quatenus una cum suis Sociis, aliisque Fratribus Ordinis de Observantia in praedi- cto Conventu Sanctissima Trinitatis Ordinis Refor- matorum degen., ut continuo de eodem Conventu dis- cedant, & ad supradictum Conventum Sanctae Mariae Novae Ordinis Minorum Observantiae ejusdem Ci- vitatis se transferant, ibique in posterum commoren- tur. In quorum Sc. Datum Romae in Palatio Can- cellariae Apostolicae hac die 10. Maji 1678. -- F. Car- dinalis Barberinus Protector. -- I. B. Archiepi- scopus Januens. Secretarius.*

Decretum Card. Prote- ctoris aucto- ritate SSmo recepti edi- ti.

Preces Mini- stri Provin- cialis Ordinis S. Francisci Reformat.

deret: Nos ipsum Ministrum Provinciale, specialibus favoribus, & gratis profecui volen- tes, & a quibusvis excommunicationis, suspen- sionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis senten- tiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quo- modolibet innodatus existit ad effectum praesentium dumtaxat consequendum harum serie ab- solventes, & absolutum fore censentes, suppli- cationibus ejus nomine nobis super hoc humili- ter porrectis inclinati, Decretum praesentium, a memorato Francisco Episcopo Cardinale, & Protectore editum, ut praefertur, omniaque, & singula in eo contenta auctoritate Apostolica, tenore praesentium confirmamus, & approba- mus, illisque inviolabilis Apostolicae firmitatis robur adjicimus, & omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet in- tervenerint, supplemus.

Confirmatur praedicti De- cretum.

§.2. Decernentes easdem praesentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus for- tiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari: sicque in praemissis per quoscumque Judices ordi- narios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debe- re; ac irritum, & inane, si secus super his a quo- quam quavis auctoritate scienter, vel ignoran- ter contigerit attentari.

Clausula.

§.3. Non obstantibus praemissis, ac Consti- tutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non quatenus opus sit dicti Ordinis, aliisque qui- busvis etiam juramento, confirmatione Aposto- lica, seu quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & inno- vatis. Quibus omnibus, & singulis illorum te- nores pro plene, & sufficienter expressis, & ad- verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscat. die XXV. Maji MDCLXXVIII. Pontificatus nostri Anno Secundo.

XI.

Committitur Episcopo Malacitano erectio Ceno- bii Fratrum Minorum S. Francisci Discalcea- torum in Civitate Malacae secundum Consti- tutiones Apostolicas faciendam.

Dat. 3. Sept. 1678. An. 2.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ven. Frater Salutem, & Apost. Benedictionem.

Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Fer- dinandus de Villadiego, & Peralta Frater expresse professus, & in Romana Curia Procu- rator Provinciae Sancti Petri de Alcantara in Hi- spania Fratrum Minorum Ordinis Sancti Franci- sci strictioris observantiae sive Discalceatorum, nuncupatorum, quod cum Fratres dictae Pro- vinciae Deo in spiritu Evangelico servare, Regu- lam dicti Ordinis accurate servare, populos bo- no exemplo edificare, omnemque operam pro spirituali Christi fidelium consolatione, atque utili-

Causa erigi- di nova Cen- obia.

utilitate impendere assidue fatigant, ideo multi ex dictis populis novos Conventus Instituti ditorum Fratrum Discalceatorum erigere cupiunt, dictaque Provincia ejusmodi Conventibus magnopere indiget, quippe quæ licet per tria Regna, Granatense scilicet, Murcia, & Giennense dilatata sit, tredecim tamen dumtaxat Conventus habet, quorum aliqui cum ab aliis Conventibus longe distent, incommoda redditur Ministro Provinciali illorum visitatio, & Fratribus dum ab uno ad alium Conventum transferentur, non minus incommodum est tantum itineris pedibus juxta eorum Institutum peragere, quinimo nonnunquam extra proprios Conventus pernoscere coguntur, paremque incommoditatem sustinent illi Fratres, qui ad aliquas Terras distantes ab illis, ubi eorum Conventus positi sunt. Quibus omnibus incommodis remedium adhiberetur, si Provincia prædicta plures haberet Conventus: Verum licet magna sit illorum indigentia, & quorundam populorum pietas novos Conventus hujusmodi dictæ Provinciæ offerat, ipsa tamen Provincia illos fundare nequit propter quosdam fel. record. Clementis Papæ VIII. prædecessoris nostri literas in simili forma Brevis die 11. Julii 1601. ad instantiam Fratrum Minorum Provinciæ Carthaginen. Ordinis ejusdem Sancti Francisci de observantia nuncupatorum expeditas, quibus cavetur, ut Fratres Minores Discalceati Conventus eorum instituti inter spatium quatuor leucarum a Conventibus ipsius Provinciæ Carthaginen. fundare nequeant; quæ literæ a rec. mem. Alexandro Papa VII. prædecessore pariter nostro per suas pariter in forma Brevis die vigesima Octobris 1661. seu alio veriori tempore emanatas literas confirmate, & ad Provinciam Granaten. Fratrum Minorum itidem de Observantia dicti Ordinis contra Provincias Fratrum Discalceatorum ampliatæ fuerunt. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, literæ præfatæ ad instantiam ditorum Fratrum de Observantia, non auditis Fratribus Discalceatis, emanaverint, idque facile factu fuerit, quia Procurator Generalis dicti Ordinis, qui in Romana Curia residet, semper est ex Fratribus de Observantia; nulla vero adfit ratio solido nixa fundamento, propter quam in magna Regnorum supradictorum parte impediri debeat propagatio Instituti ditorum Fratrum Discalceatorum, qui Regulam prædictam stricte servantes Dei gloriam, & Religionis decorem promovere semper studuerunt, & proinde dictus Ferdinandus Procurator plurimum cupiat præfatæ Provinciæ Sancti Petri de Alcantara indulgeri, ut non obstantibus literis supradictis, tres novos Conventus, unum scilicet in ista Civitate Malacitan. Regni Granaten., alterum in Oppido Civitate nuncupato de Baeza Regni Giennensis, & reliquum in Villa de Auxad ejusdem Regni Granaten. ad Montes Alpujarras nuncupati, servatis tamen de jure servandis quoad reliqua, & accedente consensu illorum, quorum consensus accedere debet, erigere valeat; attento quod nullum exinde injuriam præjudicium aliis Regularibus proventurum est, cum supradictæ dux Civitates sint populo frequentissime, ac amplæ, & opulente, dictaque Villa parisi sit conditionis, locorum vero Ordinarii, & alii, quorum consensus ad novo-

Obstant nonnullæ Pontificæ literæ.

Cur ex nonnullis attendenda.

rum hujusmodi conventum erectionem requiri solet, non sint permiffuri, ut illi erigantur, nisi prius bene examinata illorum necessitate, atque utilitate, cognoverint, illos nec regularibus præjudicium, nec populis gravamen afferre posse. Nobis præterea prædictus Ferdinandus Procurator humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsum Ferdinandum Procuratorem spiritualibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum. serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabili Fratrurn nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, Fraternitati tuæ per præsentem committimus, & mandamus, ut veris existentibus narratis, & accedente consensu interesse habentium, petitam Conventus erectionem in Civitate Malacitana tantum auctoritate nostra Apostolica pro tuo arbitrio, & conscientia concedas. Ita tamen, ut in reliquis ea omnia, quæ per Constitutiones Apostolicas circa hujusmodi novorum Conventuum erectiones præscripta sunt, religiose serventur; ac salva semper in præmissis auctoritate Congregationis eorundem Cardinalium.

Preces Procuratoris Provincie.

Committitur Episcopo Malacitano, ut veris existentibus, & servatis Constitutionibus Apostolicis, Malacitanam tantum Civitatem.

§.1. Non obstantibus literis prædictis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, Ordinis, & Provinciarum hujusmodi, aliisque quibusvis etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die III. Septembris MDCLXXVIII. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

XII.

Conceditur Indulgentia Plenaria perpetua bis in anno, ac septem annorum, & totidem, quadragenarum in reliquis mensibus, etiam per modum suffragii applicanda, iis qui interfuerint orationi semel in mense pro moribundis in Ecclesiis Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis fieri solite.

Dat. 27. Sept. 1678. An. 2.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perp. rei memoriam.

Cælestium munerum thesaurus, quorum dispensatores esse nos voluit Altissimus, cum ad Catholicæ Religionis, & Christianæ pietatis

Exordium.

incrementum, & animarum salutem profecturos speramus, libenter elargimur.

§.1. Itaque supplicationibus dilecti filii Præpositi Generalis Congregationis Clericorum Regularium Ministrantium infirmis nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnibus utriusque sexus Christi fidelibus vere poenitent. & confessis, ac Sacra Communione refectis, qui orationi semel in mense pro decedentibus, in qualibet Ecclesia Congregationis Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis, fieri solite devote interfuerint, & ibi pro Christianorum. Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Mariæ Ecclesiæ exaltatione, necnon felici Agonizantium transitu, piæ ad Deum preces effuderint, plenariam bis in anno omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem per quemcumque Christi fidelem lucrificandam misericorditer in Domino concedimus. In cæteris vero anni mensibus ejusdem Christifidelibus præmissa peragentibus septem annos, & totidem quadragenas de injunctis eis, seu alias quomodolibet debitis poenitentis in forma Ecclesiæ consueta relaxamus, quas omnes, & singulas Indulgentias, & peccatorum remissiones, ac poenitentiarum relaxationes animabus Christifidelium, quæ Deo in charitate conjunctæ ab hac luce magraverint, applicari posse indulgemus.

Preces Præpositi Generalis.

Prædictæ Indulgentiæ conceduntur.

Clause.

§.2. In contrarium facien. non obstantibus quibuscumque. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valiturus.

§.3. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis manu alicujus Notæ publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem, prorsus fides ubique habeatur, quæ haberetur ipsi præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris die XXVI. Septembris MDCLXXVIII. Pontificatus nostri Anno Secundo

XIII.

Confirmatur decretum Congregationis Indulgentiarum, quo Confraternitates SS. Sacramenti sunt participes Indulgentiarum Archiconfraternitatis ejusdem nominis in Ecclesia Sanctæ Mariæ super Minervam de Urbe institutæ, & alia insuper Indulgentia conceditur comitantibus idem Sacramentum ad Infirmos pro Viatico delatum.

Dat. 1. Oct. 1678. An. 2.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Injuncti nobis cœlestis pastoralis Officii debitum exigit, ut ad augendam fidelium religionem, promovendamque animarum salutem pia charitate jugiter intenti, ea, quæ ab hac Sancta Sede ad incitandam, fovendamque eorundem fidelium erga SSmum, Augustissimumque Corporis, & Sanguinis Domini Nostri Jesu Christi Sacramentum pietatem, atque devotionem salubriter emanasse noscuntur, Apostolici muniminis nostri patrocinio roboremus, ejusdemque SSiui Sacramenti cultum, & venerationem prudenti cælestium munerum dispensatione, quan-

tum nobis ex alto conceditur, ampliare studeamus.

§.1. Dudum siquidem de mandato fel. rec. Clementis Papæ X. prædecessoris nostri emanavit e Congregatione tum existentium S. R. E. Cardinalium Indulgentiis, & sacris Reliquiis Præpositorum Decretum tenoris, qui sequitur videlicet: Licet scilicet mem. Paulus Papa III. per binas suas Constitutiones concesserit, ut Sanctissimi Corporis Christi Confraternitates omnes, & singulæ, ubi locorum institutæ, ac instituentæ, iisdem Privilegiis, concessionibus, Indulgentiis, gratiis, & Indultis, quæ Confraternitati Sanctissimi Sacramenti in Ecclesia Sanctæ Mariæ super Minervam de Urbe erectæ largitus fuerat, ac in posterum largiretur, uti potiri, & gaudere possent, ac deberent; quia tamen per nonnullas Apostolicas Constitutiones, & Ordinationes, quæ deinceps emanarunt; præsertim vero per similes memoriæ Clementis VIII. Constitutionem de Aggregationibus editam, facultates, & Indulgentiæ, tam supradictæ Sanctæ Mariæ de Minerva, quam cæteris omnibus Confraternitatibus antea concessæ, aut abrogatæ, aut saltem moderate comperiuntur, aliaque hoc de genere decreta sunt, ex quibus in dubium revocari posse videatur, an hujusmodi Pauli III. concessionibus pristinum suum robur adhuc retineant; Congregatio Eminentissimum, & Reverendissimum S. R. E. Cardinalium Indulgentiis, sacrisque Reliquiis Præceptorum optans summopere Sacratiss. Sacramenti venerationem, & cultum in dies magis augeri, & ob eam causam hujusmodi Societatem in omnibus Ecclesiis Parochialibus erigi, atque ad id Christi fideles præcipuis gratiis excitari, speciali ordine habito vivæ vocis oraculo a Sanctissimo Domino Nostro Clemente Papa X., fel. recordationis Pauli V. vestigiis inhærente, decrevit, ac declarat, juxta eandem Pauli III. Constitutiones, Confraternitates, & singula Sanctissimi Corporis Christi, ubique terrarum hæcenus Apostolica, vel Ordinaria auctoritate erectas aut post hac erigendas, absque nova, aut peculiari alia concessione, communicatione, vel aggregatione fore, & esse debere participes quorumcumque privilegiorum, concessionum, Indulgentiarum, facultatum, gratiarum, & Indulgentiarum ab eodem Paulo V. Archiconfraternitati Sanctissimi Sacramenti de Minerva per Breve Datum Romæ apud S. Petrum die 3. Novembris 1606. nominatim, & expresse concessorum, ac in posterum, a Sede Apostolica concedendorum, illisque omnibus, & singulis uti, potiri, gaudere posse, ac debere statim atque Confraternitatum earundem erectio Apostolica, vel Ordinaria auctoritate facta fuerit, servata tamen in reliquis omnibus prædicta Clementis VIII. Constitutione. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis de Indulgentiis adinstar non concedendis, nec aliis contrariis quibuscumque. Datum Romæ die 23. Aprilis 1676. C. Cardinalis Maximus. Loco * Sigilli - Michael Angelus Riccius Secret.

Decretum Congregationis in quo etiam referantur alique mutationes harum Indulgentiarum

§.2. Quare nos perpetuæ ejusdem Decreti firmitati consulere cupientes, Decretum ipsum præinsertum, cum omnibus, & singulis in eo contentis, auctoritate Apostolica tonore præsentium approbamus, confirmamus, & innovamus; illique

Confirmatum relatum decretum.

illique inviolabilis Apostolica firmitatis robur adjicimus.

Insuper conceditur Indulgentia committentibus SS. Sacramentum ad Infirmos delatum.

§.3. Præterea omnibus, & singulis utriusque sexus Christianis tam in alma Urbe nostra, quam alibi ubicumque locorum degentibus, qui præfatum Sanctissimum Eucharistia Sacramentum, cum ad Infirmos pro Viatico deferuntur, devote comitati fuerint, ac pro Christianorum Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione pias ad Deum preces effuderint, quacumque vice id egerint, si cum lumine, septem annos, & totidem quadragenas; si vero sine lumine illud, ut præfertur, comitati fuerint, quinque annos, & quinque quadragenas respectively de injunctis eis, aut alias quomodolibet per eos debitis penitentibus in forma Ecclesiæ consueta misericorditer in Domino relaxamus. Præsentem autem Indulgentiarum concessionem, seu penitentiarum relaxationem non cumulative cum aliis similibus, quæ præmissa peragentibus ante hæc, & præsertim a recol. mem. Clemente PP. VIII. prædecessore pariter nostro concessæ reperiantur, sed privative ad illas unicuique fidelium præfatorum suffragari possit, & debere declaramus.

Et ea privative unicuique suffragatur.

Clausula.

§.4. Decernentes has præsentis literas semper firmas, & validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit, in omnibus, & per omnia plenissime suffragari: Sicque in præmissis per quoscumque Judices Ordinarios, & delegatos etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac ejusdem S. R. E. Cardinales, etiam de latere Legatos, & Apostolicæ Sedis nuncios, aliosve quolibet quacumque præminencia, & potestate fungentes, & functuros sublati eis, & eorum cuilibet quavis aliter judicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate, judicari, & definiti debere; ac irritum, & inane, si secus a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

§.5. Non obstantibus nostra de non concedendis Indulgentiis, adinstar, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, cæterisque contrariis non obstantibus.

§.6. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personæ in Ecclesiastica dignitate constitutæ munitis, eadem prorsus fides tam in Judicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quæ haberetur ipsis præsentibus si forent exhibite, vel ostense.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Pisc. die 10. Octob. MDCLXXVIII. Pontificatus nostri Anno Secundo.

XLIII.

Dat. 1. Oct. 1678. An. 2.

Tassa Innocenziana per il Foro Ecclesiastico, ovvero Dichiarazioni per li emolumenti, che trarre si possono dalle cause, e materie Ecclesiastiche, o spirituali.

Nell'Italia fu di nuovo comandata l'osservanza di questa Tassa da Benedetto XIII. nel Concilio Romano al tit. de For. compet. cap. unico.

Stendosi avuto ricorso alla Santità di Nostro Signore Innocenzo XI. per molti Vescovi, Arcivescovi, e Prelati zelanti, acciò per sicurezza della loro coscienza, e per togliere ogni occasione di dubbio, che potesse nascere dalle diverse Consuetudini delle Diocesi, ed anche acciò non siano ingannati da' loro Vicarii, Cancellieri, ed altri Ministri, e famigliari si stabilisca una Tassa generale, ed uniforme per il Foro Episcopale, ovvero Ecclesiastico, nè mandando i ricorsi de' Cleri, e de' Popoli, ha perciò la Santità Sua deputata una Congregazione particolare di due Signori Cardinali Prefetti delle Congregazioni del Concilio, e de' Vescovi, e di quattro altri Signori Cardinali delle medesime Congregazioni, e di due Monsignori loro Secretarii, e delli Monsignori Datario, e Auditore della Santità sua, e da questa si è risoluto, non potersi nelle cause contenziose civili, criminali, e miste venire alla sudetta Tassa generale, senza la precedente notizia delle Tasse particolari di ciascuna Diocesi, o Provincia, potendo giuridicamente quella esser varia secondo la diversa consuetudine regolata dalla diversità de' Paesi, e de' luoghi. Bensi doverli con qualche maggior chiarezza per togliere tutti i dubbii, e gli equivoci, dar fuori le dichiarazioni, che in piu tempi, e diverse occasioni si son fatte dalle Sacre Congregazioni del Concilio, e de' Vescovi nelle materie Ecclesiastiche, ovvero meramente spirituali, acciò in tal modo sappia ciascuno quel che sia illecito, e si tolga ogni scusa, o pretesto d'ignoranza, o di consuetudine, dovendo in sì fatte materie l'osservanza essere da per tutto uniforme per la generalità de' Canoni, e Concilj, e particolarmente del Tridentino, in modo che deve dirsi reprobata, e illecita ogni contraria consuetudine, o Tassa diversa in qualunque modo per l'addietro fatta o conforme dalla medesima Congregazione si è stabilito, in modo che le seguenti dichiarazioni debbono osservarsi da per tutto senza eccezzazione alcuna, sotto le pene contenute ne' Sacri Canoni, e Concilj ed' altre ad arbitrio del Sommo Pontefice che farà pro tempore, e nascendo qualche dubbio in contrario, se ne debba consultare la sudetta Sacra Congregazione del Concilio, e non altrimenti.

Cagioni di questa Tassa, o dichiarazioni.

Si comanda la di loro generale osservanza sotto molte pene.

Dichiarazioni per gli Ordini.

§.1. Nella materia degli Ordini Sagri, e Minori, e prima Tonsura, così per la collazione, come per la facoltà, che ad altro si dia di conferirli, ed anche per il loro esercizio, e per la facoltà di esercitarli in qualunque luogo, e qualunque tempo, si stabilisce la regola generale da non ricevere altra eccezzazione, che quella si dirà di sotto, e che nè il Vescovo, o altro Prelato, nè il suo Vicario generale, o Foraneo, Cancelliero, ed altr'Ufficiale qualsivoglia, nè Parenti, e Familiari, o servitori possano esigere, e ricevere emolumento, e cosa alcuna sotto qualsivoglia colore, o pretesto di atti per la giustificazione de' requisiti, ovvero di tovaglia, forbici, pettine, ed altro, nè sotto titolo di regalo, o di mancie, anche se spontaneamente si offerisse, e desse, eccetto che l'Ordinante possa ricevere l'oblazione della candela, secondo dispone il Pontificale, a libero arbitrio dell' Ordinato circa la qualità, e peso; ed il Cancelliero, secondo la disposizione del Sacro Concilio di Trento per le lettere testimoniali della collazione dell'Ordine già dato, ovvero per le lettere dimissoriali per

per la collazione da farsi per un altro Vescovo, possa ricevere solamente la decima parte d'un scudo di moneta Romana, cioè un giulio, ovvero l'equivalente nella moneta del Paese, e non piu, da persone, le quali abbino l'uso del denaro, non già da quei Religiosi, i quali non ne hanno l'uso, come sono i Cappuccini, e i Minori Osservanti, eccetto che nella Collazione del Subdiaconato per gli atti, che si debbono fare per la giustificazione della verità, e sufficienza del Patrimonio, ovvero del Beneficio, a titolo del quale si deve promuovere, possa esigere quell'emolumento che sia proporzionato alla mera fatica personale per la scrittura, e carta, senzache il Vescovo, o Vicario, o altr'Ufficiale nè direttamente, nè indirettamente ne possa partecipare, in modo alcuno, purchè detto emolumento, non possa, nè debba eccedere un scudo d'oro, ma se la fatica richiede minor mercede, si debba esigere solamente quel meno. Ma rispetto agli altri Ordini, e alla prima Tonsura, non possa esigere cosa alcuna, sotto pretesto di registratura de Brevi, e Dispense, e di altre Scritture, o di presentata, e di qualunque altra giustificazione, e solennità, o remozione d'impedimento.

Con dichiarazione, che se le sudette lettere testimoniali, ovvero dimissoriali contengono piu ordini, tuttavia non si possa esigere altra mercede, che la sudetta di un giulio, sicchè non si possa moltiplicare a ragione di ciascun ordine. Non sia però tenuto il Cancelliero a far una sola scrittura per piu ordini, quando questi siano stati conferiti in diversi tempi, e diverse ordinazioni, ma volendo possa farle separate, non già rispetto a quegli ordini, che si conferiscono in un'istesso giorno, come segue ne' Minori, ne quali dovrà farsi una sola scrittura, e nelle lettere dimissoriali, che si diano per l'ordinazione da farsi per un altro Vescovo a piu ordini, parimente non si possano moltiplicare scritture, nè possa esigere cosa alcuna per il rogito della Collazione degli ordini, ovvero al luogo dell'ordinazione; con altro pretesto anche di mancia, e di regalo.

Per li Benefizj, che si conferiscono da Vescovo, o altri inferiori Collectori.

§.2. Nella materia de Benefizj Ecclesiastici, quando si tratta di quelli, come di libera collazione, ovvero come devoluti si conferiscono dal Vescovo, o altro ordinario Collatore, parimente si stabilisce la regola generale, che nè il Vescovo, o altro Collatore, nè il suo Vicario, o altro qualsivoglia Ufficiale, nè il Cancelliero, o Parenti, Familiari, Servitori possano esigere, e ricevere emolumento alcuno, ed altra cosa sotto qualsivoglia colore, e pretesto anche di mancia, o regalo, e volontario donativo; così se siano Curati, o residenziali, come semplici, o non residenziali, ed anche se siano Cappellanie manuali, ma solamente il Cancelliero per le lettere della Collazione, compresa carta, sigillo, corde, ed ogn'altra cosa, possa esigere la mercede proporzionata alla scrittura, e materia, purchè non ecceda la somma di giulj dieci di moneta Romana, ovvero l'equivalente nella moneta del Paese, senza che si possa pretendere altra mercede, sotto qualsivoglia pretesto, e particolarmente per l'approvazione, per elezione nel concorso alle Chiese Parochiali. E per il possesso il Vescovo, o Vicario, o altr'Ufficiale non possa esigere cosa alcuna, e il Cancelliero, se farà dentro la Città, possa per il rogito, ed ogn'altro atto esigere giulj tre, se ne' Borghi, ovvero Suburbj

giulj quattro, e se in altro luogo, i medesimi giulj quattro il giorno, e le spese di vitto, e viatico; Bensi, che se nel luogo del Benefizio vi farà il Cancelliero del Vicario foraneo, o altro Notaro, si dovrà il possessore commettere al Vicario foraneo, e suo Cancelliero, senza la necessità del viaggio del Cancelliero Episcopale.

Per li Benefizj di provvisione Apost.

Quanto a Benefizj di provvisione Apostolica, perchè siano riservati, ovvero affetti avanti la loro provvisione così ne' benefizj Curati, ne quali per l'ordinario si danno le lettere testimoniali alla Dataria dell'approvazione, e della preelezione nel concorso, secondo la forma del Concilio di Trento, come anche negli altri benefizj non curati, e particolarmente ne' residenziali, per i quali si sogliono dare le attestazioni alla Dataria sopra la vita, costumi, e idoneità de' concorrenti per le dette lettere, non si possa esigere, o ricevere mercede, ed emolumento alcuno in denaro, o in altre cose sotto qualsivoglia pretesto, anche di volontario donativo, ma si devono dare affatto gratis.

Per l'esecuzione delle lettere Apostoliche quando siano nella forma graziosa, non possano il Vescovo, o altro Prelato ordinario del luogo, o suo Vicario, e Cancelliero, ed altr'Ufficiale pretendere di doverne essere per necessità Esecutori, ma sia in arbitrio de' Provvisi l'elegersi l'Esecutore, ed il Notaro per il possesso, ma se il Provviso elegesse l'ordinario Ufficiale, e il suo Cancelliero, o veramente se le lettere fossero nella forma, che si dice dignum, indirizzate all'Ordinario, ovvero al suo Vicario, il quale perciò ne fusse necessariamente l'Esecutore, così nell'uno, come nell'altro caso, non essendovi altro contraddittore, in modo che l'Esecutore sia mero, parimente il Vescovo, o altro Prelato, e il suo Vicario, o altr'Ufficiale, e suoi famigliari, e servitori, e attinenti non possano, ne debbano esigere, e ricevere emolumento alcuno, in quell'istesso modo, che di sopra si è detto ne' Benefizj d'ordinaria collazione; ma il Cancelliero possa per la copia, o rogito delle lettere Apostoliche, ed altri atti, ricevere la mercede proporzionata alla fatica per la scrittura, purchè non ecceda in tutto uno scudo d'oro; Et essendovi contraddittore, sicche convenga di far processo giudiziale, la mercede del Cancelliero per la sua fatica si possa stendere a due scudi d'oro, e non più, senza che il Vescovo, o altro Ufficiale possa esigere, e ricevere emolumento alcuno, mentre nelle cause Ecclesiastiche, e spirituali, ordinano i Sagri Canoni, che non ostante qualsivoglia consuetudine, il giudizio si debba interporre gratis. E per il possesso si offervi quell'istesso, che si è detto di sopra, ne' Benefizj conferiti dall'ordinario collatore.

Per li Benefizj di Patronato.

Nelli Benefizj di Patronato nascendo dubbio sopra l'esistenza del Patronato, con il Procuratore Fiscale, ovvero col provvisore, che ne pretenda la libertà, si debba in tutto, e per tutto osservare quell'istesso, che di sopra si è detto ne' benefizj di libera collazione col contraddittore; ma se non controvertendosi l'esistenza, sia la controversia tra' Compatroni, ovvero presentati da essi sopra la pertinenza, in tal caso si reputi come causa civile profana, e per conseguenza si offervi la solita Tassa di ciascuna Curia, fino a tanto che si faccia l'altra Tassa delle cause profane, Civili, Criminali, e Miste.

vel missas ordinarie celebrabant, erecte intelligerentur, & instituta Societates Sanctissimi Nominis Dei, non tamen appareat tunc temporis eidem Capitulo, vel antea Superioribus, vel Fratribus dicti Ordinis ejusmodi Confraternitates erigendi facultatem a Sede Apostolica concessam fuisse: nec dictae Confraternitates anteditam Clementis praedecessoris Constitutionem praedictam instituta, seu introducta novas erectiones, & institutiones intra tempus ab eadem Constitutione praescriptum, & juxta illius formam obtinuerint: Quinimmo ut in illis quidem, quae post emanatam Constitutionem hujusmodi erectae, & institutae forsitan fuerunt, ejusdem Constitutionis formam in earum erectionibus, & institutionibus, prout memoratus Paulus praedecessor ordinaverat, servatam fuisse appareat: Nobis propterea dictus Magister Generalis humiliter supplicari fecit, ut in praemissis opportune providere, & infra indulgere de benignitate Apostolica dignaremur.

Preces Magistri Generalis.

Praedictae omnes Confraternitates in Ecclesiis Praedictae erectae confirmantur; dimodo servata fuerint litera Pauli V. & decretum S. Sedis.

§.2. Nos igitur ipsum Magistrum Generalem specialibus favoribus, & gratis profectui volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum praesentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati: omnes, & singulas Confraternitates sub titulo, seu invocatione Nominis Dei in Ecclesiis Fratrum dicti Ordinis dumtaxat ubicumque locorum de praesenti existentes, tametsi de earum canonica ab initio erectione, & institutione minime appareat, nec ipsae Confraternitates novas erectiones, & institutiones juxta formam supraedictae Constitutionis Clementis praedecessoris obtinuisse reperiantur, auctoritate Apostolica tenore praesentium confirmamus, & validamus, easque in statu valido esse, & fore decernimus, & declaramus, in omnibus, & per omnia, perinde ac si illas omnes, & singulas ab ipso initio canonice erectas & institutas fuisse, novasque erectiones, & institutiones suo tempore, juxta formam memoratae Constitutionis Clementis praedecessoris obtinuisse constaret, & quatenus opus sit, illas omnes, & singulas, servata tamen ceteroqui praedictarum Pauli praedecessoris literarum, ac constitutionum, seu decretorum hujus Sanctae Sedis praesertim circa distantiam locorum in erectione Confraternitatum similis instituti servandam emanatorum forma, & dispositione, de novo erigimus, & instituiamus. Ac ipsarum Confraternitatum sic a nobis confirmatarum, & validatarum, & de novo respective erectarum Confratribus, & Confororibus, ut omnibus, & singulis indulgentiis, & peccatorum remissionibus, ac poenitentiarum relaxationibus a praedicto Paulo praedecessore per ternas suas literas supraedictas concessis, non autem ullis aliis, servata tamen pariter earundem Pauli praedecessoris literarum forma, & dispositione, uti, frui, & gaudere libere, & licite possint, & valeant, auctoritate, & tenore praefatis concedimus, & indulgemus. Porro eidem Magistro Generali harum serie injungimus, ut tam praesentium, quam ternarum Pauli praedecessoris literarum praedictarum transumpta, seu exempla authentica ad

singulas domos regulares dicti Ordinis in quarum Ecclesiis Confraternitates hujusmodi existunt, quantocius fieri poterit transmitti illaque Confratribus, & Confororibus ipsarum Confraternitatum notificari curet, ad hoc ut unumquisque illorum sciat, quibus indulgentiis, & gratis spiritualibus ex hujus Sanctae Sedis benignitate frui de cetero valeat. Ceterum in erectione, & institutione similium Confraternitatum, nec non indulgentiarum, & gratiarum, communicatione illis per Magistrum Generalem Ordinis praedicti, & illo absente per ejus Vicarium in Urbe praedicta commorantem de cetero, juxta facultatem a praedicto Paulo praedecessore, sicut praemittitur concessam faciendis, formam in supraedictam Clementis praedecessoris Constitutionem praescriptam adamussim servari volumus, alioquin erectiones, & institutiones, ac indulgentiarum, & gratiarum spiritualium communicationes hujusmodi nullius omnino sint roboris, & momenti.

Mandatur, ut in novis erectionibus.

§.3. Decernentes easdem praesentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac illis ad quos spectat, & pro tempore quodcumque spectabit in omnibus, & per omnia plenissime suffragari, & ab eis respective inviolabiliter observari: sicque in praemissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausula.

§.4. Non obstantibus praemissis, ac quatenus opus sit nostra, & Cancellariae Apostolicae Regula de non concedendis indulgentiis ad instar, nec non praedictae Clementis praedecessoris, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, ac quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis statutis, & consuetudinibus; privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores praesentibus pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes illis alias in suo robore permansuris ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§.5. Volumus autem, ut earundem praesentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis manu alicujus Notarii publici subscriptis, & sigillo personae in Ecclesiastica dignitate constitutae munitis eadem prorsus fides tam in judicio, quam extra illud ubique locorum habeatur, quae haberetur ipsis praesentibus si forent exhibita, vel ostensa.

Datum Romae apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscat. die XVIII. April. MDCLXXVIII. Pontificatus nostri Anno Secundo.

XXXIX.

Confirmatur Decretum Card. Protectoris, quo statutum fuit, ut Commissarius Terrae Sanctae Ord. Minorum S. Francisci Neapoli degens, si fuerit de Observantia in Conventu S. Ma-

Dat. 27. Maii 1678. An. 2.

S. Mariae Novae; minime vero, in altero SS. Trinitatis Reformatorum commoretur.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

Species facti.

Nuper pro parte dilecti filii Ministri Provincialis Provinciae Terrae Laboris fratrum Minorum Sancti Francisci de Observantia Reformatorum nuncupatorum Nobis exposito, quod cum dilectus etiam filius modernus Commissarius Terrae Sanctae, qui est frater de Observantia dicti Ordinis in Conventu Sanctissimae Trinitatis Civitatis Neapolitan. fratrum de Observantia dicti Ordinis, habitaret, ejusmodi autem fratrum de Observantia commoratio in Conventibus Fratrum Reformatorum maximis incommodis causam praereteret, cum gravissimo regularis disciplinae, ac instituti reformationis detrimento; ipse Minister Provincialis plurimum cupiebat a Nobis ordinari, ut praefatus Commissarius, una cum omnibus aliis Fratribus de Observantia, quos tanquam socios suos secum in supraedicto Conventu Fratrum Reformatorum habet, inde migraret ad aliquem ex tribus Conventibus Fratrum de Observantia dictae Civitatis Neapolitan., in quo futuri Commissarii, si essent Fratres de Observantia pariter habitare deberent, quando vero essent ex Fratribus Reformatis, vel Discalceatis Provinciae S. Petri de Alcantara, in supraedicto Conventu Fratrum Reformatorum commorarentur. Nos instantiam Nobis a dicto Ministro Provinciali super praemissis factam remisimus ad venerabilem fratrem nostrum Franciscum Episcopum Ostiensem. S. R. E. Cardinalem Barberinum nuncupatum, Ordinis praefati apud Nos, & Sedem Apostolicam Protectorem, qui desuper opportune provideret; unde idem Franciscus Episcopus Cardinalis, & Protector Decretum edidit, tenoris, qui sequitur, videlicet -- *Attentis expositis, auctoritate Nobis a SSmo D. N. attributa, illique inhaerendo. Sc. Commissarium Terrae Sanctae in Civitate Neapolis degentem, si fuerit de Observantia, assignamus de familia in Conventu S. Mariae Novae Fratrum similiter de Observantia; si autem fuerit ex Reformatione, vel ex Fratribus Discalceatis Hispaniae, in Conventu Sanctissima Trinitatis Reformatorum ejusdem Civitatis Neapolis Provinciae Terrae Laboris; praecipientes per Sacram Obedientiam, & sub privatione actuum legitimum, nec non sub aliis poenis Nobis arbitrariis F. Joanni Andreae de Lacumario ad praesens Commissario Terrae Sanctae in Regno Neapolitano, quatenus una cum suis Sociis, aliisque Fratribus Ordinis de Observantia in praedicto Conventu Sanctissima Trinitatis Ordinis Reformatorum degentem, ut continuo de eodem Conventu discedant, & ad supraedictum Conventum Sanctae Mariae Novae Ordinis Minorum Observantiae ejusdem Civitatis se transferant, ibique in posterum commorentur. In quorum Sc. Datum Romae in Palatio Cancellariae Apostolicae hac die 10. Maji 1678. -- F. Cardinalis Barberinus Protector. -- I. B. Archiepiscopus Januens. Secretarius.*

Decretum Card. Protectoris auctoritate SSmo recepti editi.

Preces Ministri Provincialis Ordinis S. Francisci Reformat.

deret: Nos ipsum Ministrum Provinciale, specialibus favoribus, & gratis profectui volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine, quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit ad effectum praesentium dumtaxat consequendum harum serie absolventes, & absolutum fore censentes, supplicationibus ejus nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Decretum praesentium a memorato Francisco Episcopo Cardinale, & Protectore editum, ut praefertur, omniaque, & singula in eo contenta auctoritate Apostolica, tenore praesentium confirmamus, & approbamus, illisque inviolabilis Apostolicae firmitatis robur adjicimus, & omnes, & singulos juris, & facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Confirmatur praedicti Decretum.

§.2. Decernentes easdem praesentes literas semper firmas, validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore spectabit inviolabiliter observari: sicque in praemissis per quoscumque Judices ordinarios, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores judicari, & definiri debere; ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari.

Clausula.

§.3. Non obstantibus praemissis, ac Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, nec non quatenus opus sit dicti Ordinis, aliisque quibusvis etiam juramento, confirmatione Apostolica, seu quavis firmitate alia roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis illorum tenores pro plene, & sufficienter expressis, & ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris ad praemissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscat. die XXV. Maji MDCLXXVIII. Pontificatus nostri Anno Secundo.

XI.

Committitur Episcopo Malacitano erectio Cnobii Fratrum Minorum S. Francisci Discalceatorum in Civitate Malacae secundum Constitutiones Apostolicas faciendam.

Dat. 3. Sept. 1678. An. 2.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ven. Frater Salutem, & Apost. Benedictionem.

Exponi Nobis nuper fecit dilectus filius Ferdinandus de Villadiego, & Peralta Frater expresse professus, & in Romana Curia Procurator Provinciae Sancti Petri de Alcantara in Hispania Fratrum Minorum Ordinis Sancti Francisci strictioris observantiae sive Discalceatorum, nuncupatorum, quod cum Fratres dictae Provinciae Deo in spiritu Evangelico servare, Regulam dicti Ordinis accurate servare, populos bono exemplo edificare, omnemque operam pro spirituali Christi fidelium consolatione, atque utili-

Causa erigendi nova Cnobii.

Clausula.

§.7. Præfentes quoque etiam ex eo, quod singuli nominati prædicti præmissis non consenserint, nec ad ea vocati, & auditi fuerint, nullo unquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, seu intentionis nostra, vel alio quovis, etiam quantumvis magno, & incogitato, & substantiali defectu, etiam ex quo super præmissis solemnitates, & alia quævis servanda, & adimplenda, servata, & adimpleta minime fuerint, aut ex alio quolibet capite a jure, vel facto, aut statuto, vel consuetudine aliqua resultante, seu etiam enormis, enormissimæ, & totalis læsionis, aut quocumque alio colore, etiam in corpore juris clauso, seu occasione, vel causa quantumvis justa, rationabili, & privilegiata, etiam tali, quæ ad effectum validitatis prædictorum, specialiter, ac individue exprimenda foret, aut, quod de voluntate nostra hujusmodi, vel alius superius expressis, seu illatis nihil ullibi apparet, seu aliter probati possent, notari, impugnari, invalidari, retractari, in jus, vel controversiam revocari, aut ad terminos juris reduci, vel adversus illas restitutionis in integrum, aperiitionis oris, reductionis ad viam, & terminos juris, aut aliud quodcumque juris, facti, Gratia, seu Justitiæ remedium impetrari, seu etiam motu, & potestatis plenitudine similibus concedi, aut sic impetrato, aut concessio quempiam uti, seu se juvari in iudicio, & extra posse; neque præfentes sub quibusvis similibus, vel dissimilibus gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus pro tempore quomodolibet faciendis, comprehendendi, sed semper ab illis exceptas, perpetuoque validas, & efficaces existere, & fore, suosque plenarios, & integros effectus sortiri, & obtinere, ac ab illis, ad quos spectat, & pro tempore quomodocumque spectabit inviolabiliter, & inconcusse observari: Sicque, & non alias in præmissis per quoscumque Judices, & delegatos, etiam causarum Palatii Apostolici Auditores, ac Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, etiam de Latere Legatos, & Apostolicæ Sedis Nuncios, aliove quolibet quacumque præminentia, & potestate fungentes, sublata eis, & eorum cuilibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate, & auctoritate iudicari, & definiri debere, ac irritum, & inane, si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter, vel ignoranter contigerit attentari, Apostolica auctoritate eorumdem tenore præsentium decernimus, & declaramus.

§.8. Non obstantibus præfatorum fel. record. Callixti III., Pii II., Innoc. VIII., Pii V., Sixti itidem V., Gregorii XV., ac Clementis IX., & aliorum Romanorum Pontificum prædecessorum nostrorum Constitutionibus, & Indultis, privilegiis supradicto Collegio, illiusque singularibus personis quomodolibet concessis, necnon pie mem. Pii Papæ IV., etiam prædecessoris nostri gratias, Cameram prædictam concernentes in eadem Camera omnino registrari debere disponen., ac nostra, & Cancellariæ Apostolicæ regula de jure quæsito non tollendo, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, etiam Consistorialibus desuper in genere, vel in specie editis, etiam motu, scientia, & potestatis plenitudine similibus, & quibuscumque, etiam quantumvis efficacissimis clausulis,

& Decretis, etiam irritantibus roboratis, ac alias in contrarium prædictorum quomodolibet concessis, confirmatis, ac superius innovatis. Quibus omnibus, etiam si pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus, specialis, specifica, expressa, & individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes mentio, seu quævis alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores hujusmodi, ac si de verbo ad verbum nil penitus omisso, & forma in illis tradita observata inserti forent, præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus, hac vice dumtaxat motu, & potestatis plenitudine similibus derogamus, ac derogatum esse volumus, & decernimus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§.9. Et quod singulorum officiorum prædictorum concessionum, & titularum tenores, etiam veriores, ac eorum dat. habeantur pro expressis, seu in toto, vel parte exprimi possint in literis, & de perpetuis, suppressione, abolitione, extinctione, restitutione, applicatione, incorporatione, concessione, voluntate, & singulis Decretis, derogatione, aliisque præmissis, quæ hic pro sufficienter, & ad partem repetitis habeantur, ut supra in literis, & cum clausula ad perpetuam rei memoriam latissime extenden., & quod præmissorum omnium, & singulorum etiam denominat., qualitat., nuncupat., innovat., aliorumque necessariorum, major, & verior specificatio, & expressio fieri possint in literis. Volumus autem, quod sola Motus nostri hujusmodi Signatura sufficiat, & ubique fidem faciat in iudicio, & extra illud quacumque clausula contraria, & ceteris quibuscumque, ut supra non obstantibus, seu si videbitur per Breve nostrum, seu Officium de Curia expediri possint.

§.10. Per præfentes vero non intendimus sub præmissa pretii restitutione Officiorum hujusmodi, possessoribus libere faciendâ, comprehendendi illum, seu illos, qui ratione gravis ætatis juxta nostre Datarie stylum, & observantiam ad Officii resignationem admittendi minime essent, cui, vel quibus remaneant salva eorum jura, pariter a præfato Thesaurario de voto Rotæ examinanda, & decidenda.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum Kal. Aprilis 1678. Anno Secundo.

XXXVIII.

Confirmantur Confraternitates omnes sub titulo Nominis Dei in Ecclesiis Fratrum Ordinis Prædicatorum dumtaxat existentes, etsi de eorum Canonica erectione non constet.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad futuram rei memoriam.

CUM dudum fel. rec. Pius Papa IV. Prædecessor noster Confraternitati sub vocabulo Nominis Jesu instituta, & ubivis terrarum, & locorum, tunc & pro tempore diffusa utriusque sexus Confratribus in illa, tunc, & pro tempore descriptis ubilibet constitutis, sive sub ejusdem Confraternitatis regula prius edita, sive sub

Restitutio solum pretii nonnullis faciendâ non est.

Data 8. April. 1678. An. 2.

Hinc Confraternitati concessa fuerunt nonnullæ Indulgentiæ a Pio IV.

alia simili comprehenderentur, certa tunc expressa pietatis opera peragentibus nonnullas indulgentias, & peccatorum remissiones, ac poenitentiarum relaxationes, nec non alias gratias, facultates, & privilegia concesserit: Et subinde accepto per rec. mem. Pium Papam Quintum Prædecessorem nostrum, quod licet Societas Nominis Dei, sive juramentorum, originem, & Ortum habuisset ab Ordine Fratrum Prædicatorum, & quod ab ejusdem Ordinis professoribus fuisset instituta; & aucta, necnon interventu Fratrum dicti Ordinis, multa Indulgentiæ, aliaque privilegia, & favores dictæ Societati ab Apostolica Sede fuissent concessa; tamen multi Clerici, & Parochi in suis Ecclesiis dictam Societatem erigere audebant, ita ut aliquando essent plures in eadem Civitate Societates, seu Confraternitates dictæ invocationis Nominis Dei, & juramentorum, in diminutionem observantiæ, & devotionis, quæ ex frequentia conventuum oriri solebat, & non sine aliqua confusione, quæ ob prædictam causam in die Circumcisionis Domini, quando festum prædictæ Societatis, seu Confraternitatis celebrari debebat, accideret, confueverat. Idem Pius Quintus prædecessor noster motu proprio non ad alicujus sibi super hoc oblate petitionis instantiam, sed ex mera deliberatione, & certa scientia sua, ac de Apostolica potestatis plenitudine, quod in Civitate, Oppidis, & Locis totius orbis Christiani, in quibus essent Ecclesiæ Ordinis Prædicatorum, ibi tantum, vel hujusmodi Civitatibus, Oppidis, & Locis, & in dictis Ecclesiis Ordinis Prædicatorum dumtaxat dicta Societas, seu Confraternitas erigi posset, nec deinceps nova Societas, seu Confraternitas hujusmodi institueretur in Civitatibus, Oppidis, aut Locis, in quibus non esset dicti Ordinis domus, aut in finitimis Ecclesiis, absque licentia Prioris Provincialis, seu Conventualis dicti Ordinis, in cujus districtu sita esset Ecclesia, in qua dicta Confraternitas, seu Societas erat, vel foret erigenda; quod si secus factum fuisset Confratres taliter admitti dictæ Confraternitatis, seu Societatis Indulgentias non consequerentur, nec favoribus, aut privilegiis gauderent, quæ Confratribus legitime scriptis per Sedem prædictam concedebantur perpetuo statuerit, & ordinaverit, ac etiam districtius inhiberit, sicque voluerit, & præceperit, & alias prout in eorumdem Pii Quarti, & Pii V. Prædecessorum literis desuper expeditis uberius dicitur contineri. Ac postmodum pie mem. Gregorius Papa Decimus tertius prædecessor pariter noster prædictas Pii Quarti, & Pii Quinti prædecessorum literas confirmaverit, & approbaverit, aliasque indulgentias Confratribus dictæ Confraternitatis largitus fuerit, prout in diversis ipsius Gregorii prædecessoris literis desuper emanatis etiam dicitur plenius contineri: Sed successive similis rec. Paulus Papa Quintus etiam prædecessor noster, qui certas unicuique Confraternitati Indulgentias, & gratias spirituales, quibus de cetero frueretur præscribendas, revocatis, & annullatis, ac nullius roboris & momenti in posterum fore declaratis omnibus, & singulis indulgentiis, & peccatorum remissionibus, ac poenitentiarum relaxationibus Confraternitati Sanctissimi Nominis Dei, in Ecclesia Sanctæ Mariæ super Minervam de Urbe dicti Ordinis Fratrum Prædicatorum canonicè infi-

tuta, & illius Confratribus, & Confororibus eatenus per quoscumque Romanos Pontifices ejus prædecessores concessit, omnibus utriusque sexus Christianis hanc Confraternitatem de cetero ingressuris, ac tam ipsis de tempore describendis, quam jam descriptis in dicta Confraternitate Confratribus, & Confororibus, qui certa tunc præscripta pietatis opera peragerent, certas indulgentias, & peccatorum remissiones, ac poenitentiarum relaxationes in perpetuum concesserit. Nec non Magistro Generali dicti Ordinis Prædicatorum, & illo absente ejus Vicario in Urbe commoranti, ut Confraternitates extra Urbem prædictam ubique locorum erigere, & instituire, illisque omnes Indulgentias, & gratias spirituales, in ipsius Pauli prædecessoris literis desuper emanatis expressis servata forma, tradita in Constitutione similis mem. Clementis Papæ Octavi prædecessoris pariter nostri super Confraternitatum aggregationibus, & institutionibus edita communicare libere, & licite valeat, auctoritate Apostolica facultatem concesserit, & impertitus fuerit; ac insuper ipse Paulus prædecessor, omnibus, & singulis utriusque sexus Christianis in aliqua ex Confraternitatibus in Ecclesiis Fratrum dicti Ordinis Prædicatorum canonicè institutis dumtaxat tunc descriptis, & pro tempore describendis vere poenitentibus, & confessis, ac sacra communione refectis, qui processioni secunda Dominica cujuslibet mensis per dictas Confraternitates celebrari solite devote interfuissent, & pro Sanctæ Matris Ecclesiæ exaltatione, hæresum extirpatione, ac Christianorum Principum concordia, pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam, & remissionem misericorditer in Domino largitus fuerit; & subinde illis non solum in secunda hujusmodi, sed in una ex aliis mensis Dominica, juxta locorum consuetudinem processionem prædictam celebrantibus, illisque interessentibus, plenariam indulgentiam, & remissionem hujusmodi, ut præfertur, in secunda Dominica concessam, suffragari voluerit, ipsisque denuo, quatenus opus esset misericorditer in Domino, servata in reliquis prioris concessionis forma concesserit, & alias prout in terminis ipsius Pauli prædecessoris literis die trigesima prima Octobris 1606. ac die vigesima octava Septembris 1612., & die prima Aprilis 1613. respective in simili forma Brevis desuper expeditis, quarum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac de verbo ad verbum insertis haberi volumus, uberius continetur.

§.1. Verum sicut pro parte dilecti filii Magistri Generalis dicti Ordinis nobis nuper expositum fuit, multa in Ecclesiis ejusdem Ordinis Confraternitates sub titulo, seu invocatione Nominis Dei, sive ante, sive per emanatam prædictam Clementis prædecessoris Constitutionem instituta, seu introducta reperiantur, quarum quidem Confratres, & Conforores solitas ejusmodi Confraternitatum functiones, multaque pietatis, & Christianæ charitatis opera exercere consueverunt, sed de illarum canonica ab initio erectione, & institutione non constat, & licet in Capitulo Generali Ordinis prædicti, quod anno 1600. Neapoli celebratum fuit, declaratum fuerit, quod in omnibus Ecclesiis ejusdem Ordinis, in quibus Fratres ipsius Ordinis officia,

De canonica ab initio erectione nonnullarum Confraternitatum sub invocatione Nominis Dei non constat.

Statutum fuit a Pio V. ut in solis Ecclesiis Fratrum Prædicatorum, in aliis vero cum eorum permissione dicta Confraternitas erigi possent.

Litteræ Pii IV. & V. confirmatae fuerunt a Greg. XIII. & indulgentiæ auctæ.

Quibus omnibus revocatis a Paulo V. aliisque ab eodem concessis fuerunt.

fitur. Demum vero aliis exortis controversiis inter idem Collegium, & praefatum Secretarium domesticum fel. rec. Sixtus V. praevia narrativa quod in dicto Collegio virtutibus, experientia, ac usum rerum, & negotiorum ad Romanam Curiam confluentium, ad dictum Officium pertinentium insignes viri connumerantur, praefatum Secretarii domesticum Officium suppressit, & extinxit, illudque Collegio univit, & incorporavit cum ejus emolumentis, quorum intuitu ab eodem Collegio soluta fuerunt nostrae Camerae Apostolicae scut. viginti quinque mille auri in auro, plura desuper statuendo, atque plures etiam praerogativas hujusmodi Secretariis concedendo, & praeterea, quod essent Praelati utriusque Signaturae Referendarii, atque locum in Pontificia Cappella haberent, ut latius continetur in ejusdem Sixti literis in forma Brevis sub Datum Romae apud S. Petrum 1. Aprilis 1586. ejus Pontificatus anno Primo.

Item onera.

§.3. Collegium vero praefatum pro congerendo summam scut. viginti quinque millium auri, seu illius valorem ad effectum illum solvendi Camerae praedictae ex causa d. applicationis, & assignationis emolumentorum dicti Secretarii domesticum, vigore licentiae, & facultatis per eundem Sixtum concessae, & de qua in ipsius literis in forma Brevis expeditis sub die 17. Februarii dicti anni 1586., erexit unum montem super proprietate, & grossa, seu massa ejusdem Collegii cum obligatione, ac promissione illius infra sexennium extinguendi; & amplius cum idem Collegium ab eodem Sixto etiam obtinuerit similem suppressionem alterius Secretarii domesticum Brevis, quae Principibus scribantur, & concessionem, ac assignationem illius emolumentorum ad ejusdem Collegii favorem, & commodum, per soluta Camerae nostrae scutis duodecim millibus auri de licentia, & facultate ejusdem Sixti erexit, seu auxit montem in summa dictorum scutorum duodecim millium auri, sexennio praedicto, ut infra quod dictus Pontifex primum montem extingui voluerat, ad aliud sexennium prorogato, itaut mons primo erectus, & respective auctus fuerit in ducentis septuaginta octo locis, ad rationem scutorum centum monetae pro quolibet loco, & in aliis centum viginti locis ad rationem scutorum centum auri in auro pro quolibet locorum; ac postmodum vigore alterius facultatis, & licentiae concessae per fel. rec. Clementem IX. pariter nostrum praedecessor, ad effectum extinguendi praefatum montem, erexit, ac constituit alterum novum montem locorum quadringentorum quinquaginta octo ad rationem pretii centum, & fructus annui scutorum quatuor monetae Romanae pro quolibet loco, adjecta tamen simili lege, praefatum novum montem infra duodecim annos, ab illius erectione computandos, extinguendi, prout latius in literis in forma Brevis dicti Clementis praedecessoris sub datum Romae die 4. Januarii 1669., & respective Instrumento d. erectionis die 16. Maii dicti anni per Petrum Gentilem Catalanum, tunc dictae nostrae Camerae Notarium rogato, continetur.

Causa ejus extinctionis.

§.4. Cum autem inter quamplura ad utrumque spirituale, ac temporale regimen pertinentia, quorum notitiam, exactamque informationem initio nostri Pontificatus, ut par erat, habere curavimus, illa per Nos fuerit habita super

hujusmodi Collegio Secretariorum, atque desuper deputata Congregatione particulari nonnullorum Romanae Curiae Praelatorum, cum interventu Ven. Fratris nostri Alderani S. R. E. Cardinalis Cybo nuncupati ab eadem Nobis relatum fuerit per Collegium praefatum nullatenus adimpleri eos fines, & effectus, pro quibus, ut praemissum est, erectum, & institutum, ac confirmatum fuit, dum negotiorum ei, ut supra demandatorum administratio, cura, & expeditio incumbunt, & respective exercentur, ac adimplentur per duos ejusdem Romanae Curiae Praelatos extra dictum Collegium per Romanum Pontificem pro tempore existentem deputari solitos, quorum unus Secretarius Brevis, alter Secretarius Brevis ad Principes nuncupat. adeo ut praefatum Collegium prorsus inutile, & superfluum evaserit, ac remaneat; e converso autem inter illud, ejusque Secretarios ex una ac dictam Camerae ex altera partibus, plures tam antiquo, quam moderno tempore controversiae fuerint exorta, itidemque hujusmodi Officia valde notabile eidem Camerae praedictae, & detrimentum asserere, & causare dignoscantur, proindeque omnino expediens, & opportunum sit, dictum Collegium, ejusque Officia suppressere, & extinguere, restitutum praesentibus eorumdem Officiorum illo pretio, quod restituendum esse iustitiae ratio exigit, atque requirit; proptereaque eidem Congregationi, aliisque Praelatis per Nos additis, ac deputatis injunximus, ac demandavimus, ut discutere, & examinare, Nobisque postmodum referre deberent quidnam juxta praedictae iustitiae limites, & rationem, ut unicuique quod suum est, & debetur, tribuatur, restituendum sit; cumque insimul cum dicto Venerabili Fratre nostro Alderano, pluries congregati partibus interesse habentibus etiam auditis, non fuerint unanimes, & concordes in eorum suffragiis, & votis, itaut totalis conclusio, & resolutio valde differri possit in magnum, ac evidens praedictum ac detrimentum dictae nostrae Camerae, ac jam cessantibus rationibus, & causis, ut supra existentiae, & perseverantiae ejusdem Collegii, siquae nullo modo iustum, & rationabile sit, ut incerti, ac illiquidi pretii restitutio ipsius jam conclusae, & determinatae suppressionis, & extinctionis substantiam, ac effectum impediatur, de crevimus exinde ad eandem suppressionem, & extinctionem devenire, demandata pro nunc restitutione prompte, ac statim faciendae illarum pecuniarum, quas constitit Nostrae Camerae praefatae, ex causa singulorum Officiorum hujusmodi persolutas vere, & realiter fuisse, ad ejusque manus, sive ejus officialium pervenisse; cognitionem vero, ac terminationem, an, & quid etiam ultra praedictas pecunias legitime, & ad ejusdem iustitiae limites, & rationem restituendum, seu persolvendum sit nostro Thesauro Generali de voto nostrae Rotae, ut ita ob peculiarem hujusmodi Tribunalis stylum, & onus edendi, & promulgandi Decisiones omnibus causis, ac rationes iustitiae, & resolutionum pateant, omni appellatione remota, & alias prout infra committere, & mandare &c.

§.5. Nos igitur praemissa attendentes ex causis praedictis, & aliis animum nostrum moventibus cum opportuno remedio, ut supra, providere volentes, ac literas Apostolicas erectionis

nis Collegii Secretariorum hujusmodi, aliarumque quarumvis concessionum, gratiarum, & praerogatarum illis a praedictis, & quibusvis aliis Romanis Pontificibus praedecessoribus nostris desuper quomodolibet emanatarum, etiam si specialem, & individuum mentionem requirerent totos, & integros tenores praesentibus pro expressis, & insertis habent. Motu simili, & ex certa scientia, ac matura deliberatione nostris deque Apostolica potestatis plenitudine Collegium praefatum, ac omnia, & singula dilectorum filiorum Secretariorum hujusmodi Officia per quoslibet quantumvis expressa, & speciali nota dignos possessa, etiam illa tria, quae in perpetuum concessa, atque assignata fuerunt; unum videlicet per Sancti Salvatoris ad Sancta Sanctorum, & aliud per S. Spiritum in Saxia Hospitalia, sive illorum pro tempore existentes Officiales, & Administratores, atque reliquum Officia hujusmodi per Capitulum, & Canonicos sacularis, & Collegiatae Ecclesiae S. Eustachii de Urbe dilectos filios respective possessa, auctoritate Apostolica tenore praesentium perpetuo suppressimus, extinguimus, & abolemus, una cum illorum Collegii Juribus, praerogativis, & privilegiis, adeo ut simile Collegium Secretariorum hujusmodi omnino cesset, & amplius in rerum natura non existat. Omnia vero eorumdem Officiorum Secretariorum, & Collegii hujusmodi per praesentes suppressorum emolumenta, jura, obventiones, & alios quoscumque proventus, quae, & quos volumus, & intendimus semper salva, & illaesa, & salvos, & illesos remanere ad commodum Sedis Apostolicae, adeo ut ab eis, qui haecenus illa, & illos solverunt, adhuc debeantur, & solvantur, nihilque penitus censetur ac sit quoad illa, & illos innovatum perinde, ac si praesens motus proprius minime emanasset, & non alias &c. ab hodie pleno jure nil penitus excepto Camerae nostrae praedictae appropriamus, applicamus, & incorporamus, ac pro appropriatis, applicatis, & incorporatis haberi volumus.

Collegium suppressum, & penitus extinguitur.

Omnia illius emolumenta adscribuntur Rev. Camerae Apostolice.

Præcipitur reddatur Officialibus pecunia Rever. Cam. vel Dataria soluta, & si quid aliud eis, vel aliis debeatur.

§.6. Et insuper per praesentes statuimus, & mandamus omnes illas pecunias prompte, ac statim restitui, seu persolvi per dictam nostram Camerae, quas dicto Thesauro nostro legitime constitit vere, & realiter, & cum effectu per ipsorum Officiorum nunc suppressorum titulares, seu possessores, sive eorum auctores, aut illos, quibus facultas disponendi de praedictis Officiis, seu eorum aliquo in toto vel parte Apostolica auctoritate praedicta concessa fuerit, eidem Camerae, sive Datariae Apostolicae, illarumque Ministris, & Officialibus tam in causam, & sub nomine pretii, quam pro expeditione fuisse solutas, adeo ut ne quidem in nihilo respectu earundem pecuniarum Camerae, seu Datariae hujusmodi solutarum de proprio damnificati remaneant, & donec receperint, ad eorum creditum, & liberam dispositionem penes Nostrum Montem Pietatis de Urbe describi debere decernimus. Volumus quoque, & mandamus, ut dictus modernus noster, & pro tempore existens, Thesaurarius Generalis de voto nostrae Rotae ut supra, omnibus illius Auditoribus suffragium praestantibus, ac ferentibus super praefatis articulis, scilicet, an, & quid etiam ultra dictas pecunias respectu omnium possessorum eorumdem Officiorum, & interesse habentium resti-

tendum, & persolvendum sit, aliisque incidentibus, emergentibus, annexis, connexis, & dependentibus, totoque negotio, citato, & audito dictae nostrae Camerae Commissario Generali audiat, cognoscat, & iustitiam faciat, & administret, omni appellatione, restitutione in integrum, recurru, & reclamatione penitus remotis, atque sublatis. Et quia etiam dubitari continget, an per hujusmodi suppressionem, ac abolitionem Collegii praefati omnes praedictae extinctionis dicti novi Montis per idem Collegium ut supra, ultimo loco erecti, & solutionis illius fructuum usque ad actuale, & effectivam ejusdem Montis extinctionem remaneat & sit penes ipsos Secretarios ejusdem Collegii; ideo propriori cautela tam dictae nostrae Camerae, quam ipsius Collegii, ejusque Secretariorum per praesentes suppressorum declaramus, & decernimus, per suppressionem, & abolitionem hujusmodi neutri partium, nostraeque Camerae ullum praedictum, neque minimum inferri, nec illatum fore, juraque utriusque, etiam quoad repetitionem soluti integra, & in totum reservata esse, prout reservamus, illaque experiri posse, ac dicto Thesauro nostro Generali, qui etiam in hujusmodi articulo de voto dictae nostrae Rotae procedat, audiat, & cognoscat, ac iustitiam faciat, appellatione remota, & in omnibus, & per omnia, ut supra, quoad alios articulos decrevimus, & mandavimus. Interim vero, ne Montis dicti Montis solutione, & consecutione debita fructuum locorum Montium ad singulos spectant, & pertinent, suis loco, & tempore privati remaneant, volumus, & decernimus pro nunc, & per modum provisionis, & sine praedictio jurium ut supra, per dictum nostrum Thesauroarium, illos persolvi fieri de emolumentis, & proventibus ejusdem Collegii dictae nostrae Camerae, ut supra, applicatis, & appropriatis. Caterum, quia, ut praemissum, inter possessores dictorum Officiorum adsunt praefata loca pia, nempe Capitulum Ecclesiae Sancti Eustachii, & Hospitalia S. Spiritus in Saxia, quae eadem Officia in perpetuum ex causa onerosa, & respectiva Apostolica auctoritate obtinent, ideo praecipimus, & mandamus eidem nostro Thesauroario, quod praefato Sancti Eustachii Capitulo, ejusque Canonicis persolvi faciat ad effectum reinvestiendi illud pretium, quod in casum suppressionis, vel extinctionis conventum fuit restitui, & persolvi debere, idemque pretium, & in eadem summa persolvi pariter, ac restitui dicto Hospitali S. Spiritus, salvis utriusque juribus coram eodem nostro Thesauroario de eodem voto Rotae cognoscendis, & decidendis, quoad illud plus, seu aliam majorem summam, quod, seu quam persolvi, & restitui debere pro eorum parte praetendatur. Quo vero ad praedictum aliud Hospitalia S. Salvatoris ad Sancta Sanctorum, quod ex gratia Sedis Apostolicae aliud simile Officium, ut supra obtinet, per modum provisionis, & donec per eundem Thesauroarium de eodem voto, ut supra, decidatur, & terminetur an, & quod restituendum, seu persolvendum sit, & nostra liberalitate, & munificentia, ac pauperum infirmorum subventionem, ex eadem massa, seu grossa dictorum emolumentorum, & proventuum singulis mensibus summam per Nos in speciali ordine, & mandato declarandam praestari, ac persolvi jubemus, & volumus.

utilitate impendere assidue fatigant, ideo multi ex dictis populis novos Conventus Instituti ditorum Fratrum Discalceatorum erigere cupiunt, dictaque Provincia ejusmodi Conventibus magnopere indiget, quippe quæ licet per tria Regna, Granatense scilicet, Murcia, & Giennense dilatata sit, tredecim tamen dumtaxat Conventus habet, quorum aliqui cum ab aliis Conventibus longe distent, incommoda redditur Ministro Provinciali illorum visitatio, & Fratribus dum ab uno ad alium Conventum transferentur, non minus incommodum est tantum itineris pedibus juxta eorum Institutum peragere, quinimo nonnunquam extra proprios Conventus pernoscere coguntur, paremque incommoditatem sustinent illi Fratres, qui ad aliquas Terras distantes ab illis, ubi eorum Conventus positi sunt. Quibus omnibus incommodis remedium adhiberetur, si Provincia prædicta plures haberet Conventus: Verum licet magna sit illorum indigentia, & quorundam populorum pietas novos Conventus hujusmodi dictæ Provinciæ offerat, ipsa tamen Provincia illos fundare nequit propter quosdam fel. record. Clementis Papæ VIII. prædecessoris nostri literas in simili forma Brevis die 11. Julii 1601. ad instantiam Fratrum Minorum Provinciæ Carthaginen. Ordinis ejusdem Sancti Francisci de observantia nuncupatorum expeditas, quibus cavetur, ut Fratres Minores Discalceati Conventus eorum instituti inter spatium quatuor leucarum a Conventibus ipsius Provinciæ Carthaginen. fundare nequeant; quæ literæ a rec. mem. Alexandro Papa VII. prædecessore pariter nostro per suas pariter in forma Brevis die vigesima Octobris 1661. seu alio veriori tempore emanatas literas confirmate, & ad Provinciam Granaten. Fratrum Minorum itidem de Observantia dicti Ordinis contra Provincias Fratrum Discalceatorum ampliatæ fuerunt. Cum autem sicut eadem expositio subjungebat, literæ præfatæ ad instantiam ditorum Fratrum de Observantia, non auditis Fratribus Discalceatis, emanaverint, idque facile factu fuerit, quia Procurator Generalis dicti Ordinis, qui in Romana Curia residet, semper est ex Fratribus de Observantia; nulla vero adfit ratio solido nixa fundamento, propter quam in magna Regnorum supradictorum parte impediri debeat propagatio Instituti ditorum Fratrum Discalceatorum, qui Regulam prædictam stricte servantes Dei gloriam, & Religionis decorem promovere semper studuerunt, & proinde dictus Ferdinandus Procurator plurimum cupiat præfatæ Provinciæ Sancti Petri de Alcantara indulgeri, ut non obstantibus literis supradictis, tres novos Conventus, unum scilicet in ista Civitate Malacitan. Regni Granaten., alterum in Oppido Civitate nuncupato de Baeza Regni Giennensis, & reliquum in Villa de Auxad ejusdem Regni Granaten. ad Montes Alpxarras nuncupati, servatis tamen de jure servandis quoad reliqua, & accedente consensu illorum, quorum consensus accedere debet, erigere valeat; attento quod nullum exinde injuriam præjudicium aliis Regularibus proventurum est, cum supradictæ duæ Civitates sint populo frequentissime, ac amplæ, & opulente, dictaque Villa parisi sit conditionis, locorum vero Ordinarii, & alii, quorum consensus ad novo-

Obstant nonnullæ Pontificiæ literæ.

Cur ex nonnullis Pontificiæ literæ.

rum hujusmodi conventum erectionem requiri solet, non sint permiffuri, ut illi erigantur, nisi prius bene examinata illorum necessitate, atque utilitate, cognoverint, illos nec regularibus præjudicium, nec populis gravamen afferre posse. Nobis præterea prædictus Ferdinandus Procurator humiliter supplicari fecit, ut in præmissis opportune providere de benignitate Apostolica dignaremur. Nos igitur ipsum Ferdinandum Procuratorem spiritualibus favoribus, & gratiis prosequi volentes, & a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque Ecclesiasticis sententiis, censuris, & poenis a jure, vel ab homine quavis occasione, vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existit, ad effectum præsentium dumtaxat consequen. harum. serie absolventes, & absolutum fore censentes, hujusmodi supplicationibus inclinati, de Venerabili Fratrum nostrorum Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalium negotiis, & Consultationibus Episcoporum, & Regularium præpositorum consilio, Fraternitati tuæ per præsentem committimus, & mandamus, ut veris existentibus narratis, & accedente consensu interesse habentium, petitam Conventus erectionem in Civitate Malacitana tantum auctoritate nostra Apostolica pro tuo arbitrio, & conscientia concedas. Ita tamen, ut in reliquis ea omnia, quæ per Constitutiones Apostolicas circa hujusmodi novorum Conventuum erectiones præscripta sunt, religiose serventur; ac salva semper in præmissis auctoritate Congregationis eorundem Cardinalium.

Preces Procuratoris Provincie.

Committitur Episcopo Malacitano, ut veris existentibus, & servatis Constitutionibus Apostolicis, Malacitanam tantum Civitatem.

§.1. Non obstantibus literis prædictis, aliisque Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis, necnon quatenus opus sit, Ordinis, & Provinciarum hujusmodi, aliisque quibusvis etiam Juramento, confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate roboratis, statutis, & consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis, & literis Apostolicis in contrarium præmissorum quomodolibet concessis, confirmatis, & innovatis. Quibus omnibus, & singulis, illorum tenores præsentibus pro plene, & sufficienter expressis, ac insertis habentes, illis alias in suo robore permanentibus ad præmissorum effectum hac vice dumtaxat specialiter, & expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romæ apud Sanctam Mariam Majorem sub annulo Piscatoris die III. Septembris MDCLXXVIII. Pontificatus Nostri Anno Secundo.

XII.

Conceditur Indulgentia Plenaria perpetua bis in anno, ac septem annorum, & totidem, quadragenarum in reliquis mensibus, etiam per modum suffragii applicanda, iis qui interfuerint orationi semel in mense pro moribundis in Ecclesiis Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis fieri solite.

Dat. 27. Sept. 1678. An. 2.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perp. rei memoriam.

Cælestium munerum thesaurus, quorum dispensatores esse nos voluit Altissimus, cum ad Catholicæ Religionis, & Christianæ pietatis

Exordium.

incrementum, & animarum salutem profecturos speramus, libenter elargimur.

Preces Præpositi Generalis.

§.1. Itaque supplicationibus dilecti filii Præpositi Generalis Congregationis Clericorum Regularium Ministrantium infirmis nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, omnibus utriusque sexus Christi fidelibus vere poenitent. & confessis, ac Sacra Communione refectis, qui orationi semel in mense pro decedentibus, in qualibet Ecclesia Congregationis Clericorum Regularium Ministrantium Infirmis, fieri solite devote interfuerint, & ibi pro Christianorum. Principum concordia, hæresum extirpatione, ac Sanctæ Mariæ Ecclesiæ exaltatione, necnon felici Agonizantium transitu, pias ad Deum preces effuderint, plenariam bis in anno omnium peccatorum suorum Indulgentiam, & remissionem per quemcumque Christi fidelem lucrificandam misericorditer in Domino concedimus. In cæteris vero anni mensibus ejusdem Christi fidelibus præmissa peragentibus septem annos, & totidem quadragenas de injunctis eis, seu alias quomodolibet debitis poenitentis in forma Ecclesiæ consueta relaxamus, quas omnes, & singulas Indulgentias, & peccatorum remissiones, ac poenitentiarum relaxationes animabus Christifidelium, quæ Deo in charitate conjunctæ ab hac luce magraverint, applicari posse indulgemus.

Prædictæ Indulgentiæ conceduntur.

Clause.

§.2. In contrarium facien. non obstantibus quibuscumque. Præsentibus perpetuis futuris temporibus valituros.

§.3. Volumus autem, ut præsentium transumptis, etiam impressis manu alicujus Notæ publici subscriptis, & sigillo personæ in dignitate Ecclesiastica constitutæ munitis, eadem, prorsus fides ubique habeatur, quæ haberetur ipsi præsentibus, si forent exhibitæ, vel ostensæ.

Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub Annulo Piscatoris die XXVI. Septembris MDCLXXVIII. Pontificatus nostri Anno Secundo

XIII.

Confirmatur decretum Congregationis Indulgentiarum, quo Confraternitates SS. Sacramenti sunt participes Indulgentiarum Archiconfraternitatis ejusdem nominis in Ecclesia Sanctæ Mariæ super Minervam de Urbe institutæ, & alia insuper Indulgentia conceditur comitantibus idem Sacramentum ad Infirmos pro Viatico delatum.

Dat. 1. Oct. 1678. An. 2.

INNOCENTIUS PAPA XI.

Ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Injuncti nobis cœlestis pastoralis Officii debitum exigit, ut ad augendam fidelium religionem, promovendamque animarum salutem pia charitate jugiter intenti, ea, quæ ab hac Sancta Sede ad incitandam, fovendamque eorundem fidelium erga SSmum, Augustissimumque Corporis, & Sanguinis Domini Nostri Jesu Christi Sacramentum pietatem, atque devotionem salubriter emanasse noscuntur, Apostolici muniminis nostri patrocinio roboremus, ejusdemque SSmum Sacramenti cultum, & venerationem prudenti cælestium munerum dispensatione, quan-

tum nobis ex alto conceditur, ampliare studeamus.

§.1. Dudum siquidem de mandato fel. rec. Clementis Papæ X. prædecessoris nostri emanavit e Congregatione tum existentium S. R. E. Cardinalium Indulgentiis, & sacris Reliquiis Præpositorum Decretum tenoris, qui sequitur videlicet: Licet scilicet mem. Paulus Papa III. per binas suas Constitutiones concesserit, ut Sanctissimi Corporis Christi Confraternitates omnes, & singulæ, ubivis locorum institutæ, ac instituentæ, iisdem Privilegiis, concessionibus, Indulgentiis, gratiis, & Indultis, quæ Confraternitati Sanctissimi Sacramenti in Ecclesia Sanctæ Mariæ super Minervam de Urbe erectæ largitus fuerat, ac in posterum largiretur, uti, potiri, & gaudere possent, ac deberent; quia tamen per nonnullas Apostolicas Constitutiones, & Ordinationes, quæ deinceps emanarunt; præsertim vero per similes memoriæ Clementis VIII. Constitutionem de Aggregationibus editam, facultates, & Indulgentiæ, tam supradictæ Sanctæ Mariæ de Minerva, quam cæteris omnibus Confraternitatibus antea concessæ, aut abrogatæ, aut saltem moderate comperiuntur, aliaque hoc de genere decreta sunt, ex quibus in dubium revocari posse videatur, an hujusmodi Pauli III. concessionibus pristinum suum robur adhuc retineant; Congregatio Eminentissimum, & Reverendissimum S. R. E. Cardinalium Indulgentiis, sacrisque Reliquiis Præceptorum optans summopere Sacramenti Sacramenti venerationem, & cultum in dies magis augeri, & ob eam causam hujusmodi Societatem in omnibus Ecclesiis Parochialibus erigi, atque ad id Christi fideles præcipuis gratiis excitari, speciali ordine habito vivæ vocis oraculo a Sanctissimo Domino Nostro Clemente Papa X., fel. recordationis Pauli V. vestigiis inhærente, decrevit, ac declarat, juxta eandem Pauli III. Constitutiones, Confraternitates, & singula Sanctissimi Corporis Christi, ubique terrarum hætenus Apostolica, vel Ordinaria auctoritate erectas aut post hac erigendas, absque nova, aut peculiari alia concessione, communicatione, vel aggregatione fore, & esse debere participes quorumcumque privilegiorum, concessionum, Indulgentiarum, facultatum, gratiarum, & Indulgentiarum ab eodem Paulo V. Archiconfraternitati Sanctissimi Sacramenti de Minerva per Breve Datum Romæ apud S. Petrum die 3. Novembris 1606. nominatim, & expresse concessorum, ac in posterum, a Sede Apostolica concedendorum, illisque omnibus, & singulis uti, potiri, gaudere posse, ac debere statim atque Confraternitatum earundem erectio Apostolica, vel Ordinaria auctoritate facta fuerit, servata tamen in reliquis omnibus prædicta Clementis VIII. Constitutione. Non obstantibus Constitutionibus, & Ordinationibus Apostolicis de Indulgentiis adinstar non concedendis, nec aliis contrariis quibuscumque. Datum Romæ die 23. Aprilis 1676. C. Cardinalis Maximus. Loco * Sigilli - Michael Angelus Riccius Secret.

Decretum Congregationis in quo etiam referantur alique mutationes harum Indulgentiarum

§.2. Quare nos perpetuæ ejusdem Decreti firmitati consulere cupientes, Decretum ipsum præinsertum, cum omnibus, & singulis in eo contentis, auctoritate Apostolica tonore præsentium approbamus, confirmamus, & innovamus; illique

Confirmatum relatum decretum.

H